

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Informācija	
	Tiesa	
	EIROPAS KOPIENU TIESA	
2006/C 154/01	Lieta C-82/04 P: Tiesas (sestā palāta) 2006. gada 19. janvāra rīkojums — <i>Audi AG</i> pret <i>ITSB</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdisks apzīmējums “TDI” — Reģistrācijas atteikums — Apelācija, kam vairs nepastāv priekšmets — Tiesvedības izbeigšana)	1
2006/C 154/02	Lieta C-111/04 P: Tiesas (sestā palāta) rīkojums 2006. gada 16. februārī — <i>Adriatica di Navigazione SpA</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — EK līguma 85. panta 1. punkts (jaunajā redakcijā EKL 81. panta 1. punkts) — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vienošanās uzņēmumu starpā — Pierādījums par uzņēmuma piedalīšanos aizliegtā vienošanās)	1
2006/C 154/03	Lieta C-367/04 P: Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 21. februārī — <i>Deutsche Post AG</i> , <i>DHL Express (Italy) Srl</i> , iepriekš saukts <i>DHL International Srl</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju, Itālijas Republiku, <i>Poste Italiane SpA</i> (Apelācija — Itālijas iestāžu piešķirtais atbalsts <i>Poste Italiane</i>)	2
2006/C 154/04	Lieta C-26/05: Tiesas (trešā palāta) rīkojums 2006. gada 16. februārī (<i>Landesgericht Korneuburg</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Plato Plastik Robert Frank GmbH</i> pret <i>Caropack Handelsgesellschaft mbH</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta otrā daļa — Direktīva 94/62/EK — Iepakojums un izlietotais iepakojums — Jēdzieni “iekpojuma ražotājs” un “iekpojuma materiālu ražotājs” — Plastmasas maisiņu ražotājs)	2
2006/C 154/05	Lieta C-162/05 P: Tiesas rīkojums 2006. gada 12. janvārī — <i>Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — ELVGF — Finanšu dalība paraugprojektā, kas saistīts ar jaunu audzēšanas metožu ieviešanu etiķkoku audzēšanā — Finansiālā atbalsta atcelšana)	3
2006/C 154/06	Lieta C-171/05 P: Tiesas rīkojums 2006. gada 23. februāris — <i>Laurent Piau</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju, <i>Fédération Internationale de Football Association (FIFA)</i> (Apelācija — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Konkurence — Nolikums par spēlētāju aģentu darbību — Apelācijas sūdzība, kas (vienā) daļā ir acīmredzami nepieņemama un (otrā) daļā ir acīmredzami nepamatota)	3

2006/C 154/07	Lieta C-261/05: Tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 9. februāra rīkojums (<i>Komáron — Esztergom Megyei Bíróság</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lakép Kft., Pár-Bau Kft., Rottelma Kft.</i> pret <i>Komáron — Esztergom Megyei Közigazgatási Hivatal</i> (Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Pievienošanās Eiropas Savienībai — Sestā direktīva 77/388/EEK — Piemērošana laikā — 33. pants — Vietējais nodoklis par ekonomiskajiem darījumiem — Tiesas kompetences neesamība) 4	4
2006/C 154/08	Lieta C-322/05 P: Tiesas (sestā palāta) rīkojums 2006. gada 9. februārī — <i>Hippocrate Vounakis</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkts — Sūdzība — Termiņi — Acīmredzami nepamatota apelācija) 4	4
2006/C 154/09	Lieta C-45/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht des Landes Brandenburg</i> (Vācija) 2006. gada 30. janvāra rīkojumu — <i>Campina GmbH & Co.</i> , iepriekš — <i>TUFFI Campina emzett GmbH</i> pret <i>Hauptzollamt Frankfurt (Oder)</i> 4	4
2006/C 154/10	Lieta C-148/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija), piektās nodaļas 2006. gada 20. marta rīkojumu — <i>Santorso Soc. coop. arl</i> pret <i>Comune di Torino</i> 5	5
2006/C 154/11	Lieta C-158/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) 2006. gada 23. marta rīkojumu — <i>Stichting ROM-projecten</i> pret <i>Staatssecretaris van Economische Zaken</i> 5	5
2006/C 154/12	Lieta C-163/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 27. martā ierosinājusi Somijas Republika par 2006. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-177/05 Somijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju 6	6
2006/C 154/13	Lieta C-164/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 27. marta <i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> rīkojumu — <i>Nissan Italia Srl</i> pret <i>Agenzia Entrate Ufficio Roma 3</i> 6	6
2006/C 154/14	Lieta C-165/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 27. marta <i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> rīkojumu — <i>Leasy SpA</i> pret <i>Agenzia Entrate Ufficio Roma 7</i> 7	7
2006/C 154/15	Lieta C 166/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale civile di Bolzano</i> 2006. gada 28. marta rīkojumu — <i>Eurodomus srl</i> pret <i>Comune di Bolzano</i> 7	7
2006/C 154/16	Lieta C-174/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 3. aprīļa <i>Corte suprema di cassazione</i> rīkojumu — <i>Ministero delle Finanze</i> pret <i>CO.GE.P. srl</i> 7	7
2006/C 154/17	Lieta C-175/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale civile di Genova</i> (Itālija) 2006. gada 24. marta rīkojumu — <i>Alessandro Tedesco</i> pret <i>Tomasoni Fittings Srl, RWO Marine Equipment Ltd</i> 8	8
2006/C 154/18	Lieta C-181/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto</i> 2006. gada 7. aprīlī rīkojumu — <i>Deutsche Lufthansa AG</i> pret <i>Ana — Aeroportos de Portugal SA</i> 8	8
2006/C 154/19	Lieta C-184/06: Prasība, kas celta 2006. gada 18. aprīlī — Spānijas Karaliste pret Eiropas Savienības Padomi 9	9
2006/C 154/20	Lieta C-185/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Court of Appeal (Civil division) (England and Wales)</i> 2006. gada 14. aprīļa rīkojumu — <i>The Queen on the application of British Telecommunications plc</i> pret <i>Commissioners for HM Revenue and Customs</i> 9	9
2006/C 154/21	Lieta C-186/06: Prasība, kas celta 2006. gada 18. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti 10	10

2006/C 154/22	Lieta C-187/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti	10
2006/C 154/23	Lieta C-190/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Cour d'appel de Bruxelles</i> 2006. gada 21. aprīļa rīkojumu — <i>Belgacom Mobile SA</i> pret <i>Institut belge des services postaux et des télécommunications</i>	10
2006/C 154/24	Lieta C-192/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) 2006. gada 21. aprīļa rīkojumu — <i>Matthias Kruck</i> pret <i>Landkreis Potsdam-Mittelmark</i>	12
2006/C 154/25	Lieta C-199/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Conseil d'État</i> 2006. gada 2. maija rīkojumu — <i>Centre d'exportation du livre français (CELF)</i> un <i>Ministre de la culture et de la communication</i> pret <i>Société internationale de diffusion et d'édition</i>	12
2006/C 154/26	Lieta C-204/04: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 22. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku	12
2006/C 154/27	Lieta C-241/04 un C-242/04: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. janvāra rīkojums — (<i>Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Acquedotto De Ferrari Galliera SpA</i> pret <i>Provincia di Genova</i> u.c. (C-241/04) un <i>Acquedotto Nicolay SpA</i> pret <i>Provincia di Genova</i> u.c. (C-242/04)	12
2006/C 154/28	Lieta C-388/04: Tiesas priekšsēdētājs 2006. gada 7. februāra rīkojums (<i>High Court — Queen's Bench Division — Administrative Cour</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>South Western Fish Producers' Organisations Ltd.</i> u.c. pret <i>Secretary of State Environment, Food and Rural Affairs</i>	13
2006/C 154/29	Lieta C-390/04: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 12. janvāra rīkojums (<i>Regeringsrätten</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>GöteborgsOperan AB</i> pret <i>Skatteverket</i>	13
2006/C 154/30	Lieta C-477/04: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 12. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	13
2006/C 154/31	Lieta C-488/04: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 23. marta rīkojums (<i>Cour de cassation</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Galleries de Lisieux SA</i> pret <i>Organic Recouvrement</i>	13
2006/C 154/32	Lieta C-92/05: Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 26. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	13
2006/C 154/33	Lieta C-182/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku	13
2006/C 154/34	Lieta C-197/05 P: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — <i>Energy Technologies ET SA</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Aparellaje eléctrico, SL</i>	14
2006/C 154/35	Lieta C-218/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 15. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	14
2006/C 154/36	Lieta C-247/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti	14
2006/C 154/37	Lieta C-267/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — (<i>High Court — Chancery Division</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Oakley Inc</i> pret <i>Animal Ltd</i> u.c.	14

2006/C 154/38	Lieta C-323/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti	14
2006/C 154/39	Lieta C-413/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 16. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	14
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2006/C 154/40	Lieta T-328/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 2. maija spriedums — O2 (Germany) pret Komisiju (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Paziņota vienošanās — Trešās paaudzes mobilie teleskari — Likumīguma apliecinājums — Individuāls izņēmums — Situācijas analīze gadījumā, ja nebūtu vienošanās — Vienošanās ietekme uz konkurenci)	15
2006/C 154/41	Lieta T-393/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. maija spriedums — <i>Klaas</i> pret Parlamentu (Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Civildienesta noteikumu 45. pants — Paaugstinājuma punktu pārcelšana uz jaunu pakāpi pēc paaugstināšanas amatā — Pārejas pasākumi — Vienlīdzīgas attieksmes princips)	15
2006/C 154/42	Lieta T-439/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. maija spriedums — <i>Eurohypo</i> pret ITSB (<i>EUROHYPO</i>) (Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “EUROHYPO” — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Faktu pārbaude pēc ITSB iniciatīvas — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts — Faktu, kas pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā, pieņemamība)	16
2006/C 154/43	Lieta T-310/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. aprīļa rīkojums — <i>Kreuzer Medien</i> pret Parlamentu un Padomi (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2003/33/EK — Fiziskas vai juridiskas personas — Tiesības celt prasību — Nepieņemamība)	16
2006/C 154/44	Lieta T-451/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 28. marta rīkojums — <i>Mediocurso</i> pret Komisiju (Prasība sakarā ar bezdarbību — Tiesas sprieduma izpilde — Tiesvedības laikā pieņemtie izpildes pasākumi — Tiesvedības izbeigšana)	17
2006/C 154/45	Lieta T-455/05 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 25. aprīļa rīkojums — <i>Componenta</i> pret Komisiju (Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Valstu piešķirtie atbalsti — Steidzamība)	17
2006/C 154/46	Lieta T-116/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. aprīlī — <i>Oakley</i> pret ITSB	17
2006/C 154/47	Lieta T-119/06: Prasība, kas celta 2006. gada 19. aprīlī — <i>Usha Martin</i> pret Padomi un Komisiju	18
2006/C 154/48	Lieta T-121/06: Prasība, kas celta 2006. gada 25. aprīlī — <i>British Nuclear Group Sellafield</i> pret Komisiju	19
2006/C 154/49	Lieta T-122/06: Prasība, kas celta 2006. gada 28. aprīlī — <i>Helkon Media</i> pret Komisiju	20
2006/C 154/50	Lieta T-127/06: Prasība, kas celta 2006. gada 28. aprīlī — <i>Kapman</i> pret ITSB — (zāģa asmens attēlojums zilā krāsā)	20
2006/C 154/51	Lieta T-128/06: Prasība, kas celta 2006. gada 28. aprīlī — <i>Japan Tobacco</i> pret ITSB — <i>Torrefacção Camelo</i> (grafiska preču zīme “CAMELO”)	21
2006/C 154/52	Lieta T-133/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — <i>International Music und TTV 2000</i> pret ITSB — <i>Past Perfect (PAST PERFECT)</i>	21
2006/C 154/53	Lieta T-377/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. aprīļa rīkojums — <i>ATI Technologies</i> pret ITSB	22

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

2006/C 154/54	Lieta F-55/05: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 16. maija rīkojums — Voigt pret Komisiju (Ierēdņi — Arodslimība — Nelabvēlīga lēmuma neesamība — Pāragra prasība — Acīmredzama nepieņemamība)	23
2006/C 154/55	Lieta F-120/05: Prasība, kas celta 2005. gada 19. decembrī — Kyriazis pret Komisiju	23
2006/C 154/56	Lieta F-18/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — Duyster pret Komisiju	23
2006/C 154/57	Lieta F-34/06: Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — Michail pret Komisiju	24
2006/C 154/58	Lieta F-44/06: Prasība, kas celta 2006. gada 26. aprīlī — C pret Eiropas Kopienu Komisiju	25
2006/C 154/59	Lieta F-47/06: Prasība, kas celta 2006. gada 8. maijā — Aimi u.c. pret Komisiju	25
2006/C 154/60	Lieta F-48/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — Avanzata u.c. pret Komisiju	26
2006/C 154/61	Lieta F-49/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. maijā — Nijs pret Revīzijas palātu	26
2006/C 154/62	Lieta F-50/06: Prasība, kas celta 2006. gada 3. maijā — Lebedef-Caponi pret Komisiju	27
2006/C 154/63	Lieta F-53/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Gualtieri pret Komisiju	27
2006/C 154/64	Lieta F-54/06: Prasība, kas celta 2006. gada 10. maijā — Davis u.c. pret Padomi	28
2006/C 154/65	Lieta F-55/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. maijā — de Albuquerque pret Komisiju	28
2006/C 154/66	Lieta F-56/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. maijā — Chassagne pret Komisiju	29
2006/C 154/67	Lieta F-110/05: Civildienesta tiesas 2006. gada 18. maija rīkojums — Eerola pret Komisija	29

 II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

 III *Paziņojumi*

2006/C 154/68	Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī OV C 143, 17.6.2006.	30
---------------	---	----

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (sestā palāta) 2006. gada 19. janvāra rīkojums —
Audi AG pret ITSB

(Lieta C-82/04 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdisks apzīmējums
“TDI” — Reģistrācijas atteikums — Apelācija, kam vairs
nepastāv priekšmets — Tiesvedības izbeigšana)

(2006/C 154/01)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Audi AG (pārstāvis — L. von Zumbusch, avocat)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču
zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider, pārstāvis)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas
(otrā palāta) 2003. gada 3. decembra spriedumu lietā T-16/02
Audi AG/ITSB, ar ko Pirmās instances tiesa noraidīja prasību
par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2001. gada 8. novembra
lēmumu R 0652/2000-1, ar ko atteikta vārdiska apzīmējuma
“TDI” kā Kopienas preču zīmes reģistrācija attiecībā uz
noteiktām precēm, kas ietilpst 12. un 37. klasē — Atšķirtspēja
kā absolūts atteikuma pamatojums — Padomes 1993. gada
20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi
(OV L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par apelācijas sūdzību, ko iesniedzis Audi
AG;
- 2) Audi AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 106, 30. 04. 2004.

Tiesas (sestā palāta) rīkojums 2006. gada 16. februārī —
Adriatica di Navigazione SpA pret Eiropas Kopienu Komi-
siju

(Lieta C-111/04 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — EK līguma 85. panta 1. punkts (jaunajā redak-
cijā) EKL 81. panta 1. punkts) — Konkurence — Aizliegtas
vienošanās — Vienošanās uzņēmumu starpā — Pierādījums
par uzņēmuma piedalīšanos aizliegtā vienošanās)

(2006/C 154/02)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Adriatica di Navigazione SpA (pārstāvji — M. Siragusa
un F. Moretti, advokāti)

Pretejā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji —
R. Lyal un L. Pignataro, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas celta pret 2003. gada 11. decembra
Pirmās instances tiesas (piektā palāta) spriedumu lietā T-61/99
Adriatica di Navigazione/Komisija, ar kuru kā nepamatota ir
noraidīta prasība atcelt Komisijas 1998. gada 9. decembra
lēmumu attiecībā uz EK līguma 85. panta piemērošanas
procedūru (IV/34466 — Greek Ferry Boats)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisijas preapelāciju noraidīt;
- 3) Adriatica di Navigazione SpA atlīdzina 90 % no tiesāšanās izde-
vumiem;

4) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina 10 % no tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 21. februārī — Deutsche Post AG, DHL Express (Italy) Srl, iepriekš saukts DHL International Srl pret Eiropas Kopienu Komisiju, Itālijas Republiku, Poste Italiane SpA

(Lieta C-367/04 P) (¹)

(Apelācija — Itālijas iestāžu piešķirtais atbalsts **Poste Italiane**)

(2006/C 154/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Deutsche Post AG, DHL Express (Italy) Srl, iepriekš saukts DHL International Srl (pārstāvji — J. Sedemund un T. Lübbig, advokāti)

Pretējās puses procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Kreuzschitz un M. Niejahr), Itālijas Republika (pārstāvji — I. Braguglia un D. Del Gaizo, advokāts), Poste Italiane SpA (pārstāvji — A. Sandulli, A. Fratini un B. O'Connor, advokāti)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2004. gada 27. maija rīkojumu lietā T-358/02 Deutsche Post un DHL International/Komisija, ar kuru kā nepieņemama ir noraidīta prasība atcelt Komisijas 2002. gada 12. marta lēmumu 2002/782/EK par Itālijas piešķirto valsts atbalstu Poste Italiane SpA (iepriekš — Ente Poste Italiane) (OV L 282, 29. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) Deutsche Post AG un DHL Express (Italy) Srl, iepriekš saukts — DHL International Srl, atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 284, 20.11.2004.

Tiesas (trešā palāta) rīkojums 2006. gada 16. februārī (Landesgericht Korneuburg lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Plato Plastik Robert Frank GmbH pret Caropack Handelsgesellschaft mbH

(Lieta C-26/05) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta otrā daļa — Direktīva 94/62/EK — Iepakojums un izlietotais iepakojums — Jēdzieni “iekpojuma ražotājs” un “iekpojuma materiālu ražotājs” — Plastmasas maisiņu ražotājs)

(2006/C 154/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Korneuburg

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Plato Plastik Robert Frank GmbH

Atbildētāja: Caropack Handelsgesellschaft mbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Landesgericht Korneuburg — Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīvas 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 10. lpp.) 3. panta interpretācija — Jēdzieni “grupas, tirdzniecības vai transporta iepakojuma ražotājs” un “iekpojuma materiālu ražotājs” — Plastmasas maisiņu ražotājs

Rezolutīvā daļa:

1. Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīvas 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu 3. panta 1. un 11. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iepakojuma ražotājs ne vienmēr ir tas, kas savieno vai liek savienot preces ar iepakojamo produktu. Plastmasas maisiņu, kurus veikalos izsniedz klientiem par brīvu vai pret samaksu, ražotājs ir jāuzskata par iepakojuma ražotāju;
2. Direktīva 94/62 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz tādu valsts tiesību aktus kā Vides, jaunatnes un ģimenes federālā ministra rīkojums, ar kuru iecerēts novērst izlietotā iepakojuma un atsevišķu materiālu pārpalikumu rašanos un nodrošināt to pārstrādi, kā arī izveidot savākšanas un pārstrādes sistēmas, paredzot, ka iepakojuma, it īpaši plastmasas maisiņu, ražotājam šie maisiņi pēc to izlietošanas ir jāņem atpakaļ vai arī jāpiedalās izlietotā iepakojuma savākšanas un pārstrādes sistēmā, ja vien šo pienākumu neuzņemas uzņēmējs vēlākā izplatīšanas stadijā un ražotājs par to nesaņem spēkā esošu paziņojumu.

(¹) OV C 82, 02.04.2005.

Tiesas rīkojums 2006. gada 12. janvārī — *Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-162/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — ELVGF — Finanšu dalība paraugprojektā, kas saistīts ar jaunu audzēšanas metožu ieviešanu etiķķoku audzēšanā — Finansiālā atbalsta atcelšana)

(2006/C 154/05)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis* (pārstāvis — M. Belard-Kopke Marques-Pinto, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Visaggio un F. Jimeno Fernández)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 18. janvāra spriedumu lietā T-141/01 *Entorn*/Komisija, ar ko noraidīts lūgums atcelt Komisijas lēmumu, ar ko atceļ Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) nodaļas "Virzība" finansiālo atbalstu, kas prasītājam piešķirts paraugprojektam saistībā ar jaunas tehnoloģijas ieviešanu etiķķoku audzēšanā

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 143, 11.06.2005.

Tiesas rīkojums 2006. gada 23. februāris — *Laurent Piau* pret Eiropas Kopienu Komisiju, *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)*

(Lieta C-171/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Konkurence — Nolikums par spēlētāju aģentu darbību — Apelācijas sūdzība, kas (vienā) daļā ir acīmredzami nepieņemama un (otrā) daļā ir acīmredzami nepamatota)

(2006/C 154/06)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Laurent Piau* (pārstāvis — M. Fauconnet, avocat)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija, (pārstāvji — A. Bouquet un O. Beynet), *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)* (pārstāvji — F. Lois un A. Vallery, avocats)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas celta pret Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2005. gada 26. janvāra spriedumu lietā T-193/02 *Piau*/Komisija, ar ko Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību atcelt Komisijas 2002. gada 15. aprīļa lēmumu, ar ko, savukārt, tiek noraidīta prasītāja iesniegtā sūdzība par Starptautiskās Futbola federācijas (FIFA) nolikumu, kas reglamentē spēlētāju aģentu darbību

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Piau* atlīdzina tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 155, 25.06.2005.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2006. gada 9. februāra rīkojums (Komárom — Esztergom Megyei Bíróság lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lakép Kft., Pár-Bau Kft., Rottelma Kft. pret Komáron — Esztergom Megyei Közigazgatási Hivatal

(Lieta C-261/05) ⁽¹⁾

(Tiesas Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Pievienošanās Eiropas Savienībai — Sestā direktīva 77/388/EEK — Piemērošana laikā — 33. pants — Vietējais nodoklis par ekonomiskajiem darījumiem — Tiesas kompetences neesamība)

(2006/C 154/07)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Komárom-Esztergom Megyei Bíróság

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Lakép Kft., Pár-Bau Kft., Rottelma Kft.

Atbildētāja: Komáron-Esztergom Megyei Közigazgatási Hivatal

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Komárom-Esztergom Megyei Bíróság — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 33. panta interpretācija — Tādu nodokļu aizliegums, kam ir apgrozījuma nodokļu raksturs — Valsts tiesību akti, kas ļauj pašvaldību iestādēm ieviest nodevu par ekonomiskajiem darījumiem

Rezolutīvā daļa:

Atbildes sniegšana uz Komárom-Esztergom Megyei Bíróság uzdoto jautājumu neietilpst Eiropas Kopienu tiesas kompetencē.

⁽¹⁾ OV C 205, 20.08.2005.

Tiesas (sestā palāta) rīkojums 2006. gada 9. februārī — Hippocrate Vounakis pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-322/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkts — Sūdzība — Termins — Acīmredzami nepamatota apelācija)

(2006/C 154/08)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hippocrate Vounakis (pārstāvis — S. Orlandi, advokāts)

Pretrējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Berscheid un C. Berardis-Keyser, pārstāvji)

Priekšmets

Apelācija, kas celta par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2005. gada 2. jūnija rīkojumu lietā T-326/03 Vounakis/Komisija, ar ko kā nepieņemamu noraida lūgumu atcelt Komisijas lēmumu nepaaugstināt prasītāju A4 pakāpē 2002. gada paaugstināšanas ietvaros.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Vounakis atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 257, 15.10.2005.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht des Landes Brandenburg (Vācija) 2006. gada 30. janvāra rīkojumu — Campina GmbH & Co., iepriekš — TUFFI Campina emzett GmbH pret Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Lieta C-45/06)

(2006/C 154/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht des Landes Brandenburg (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Campina GmbH & Co.*, iepriekš — *TUFFI Campina emzett GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Frankfurt (Oder)*

Prejudiciālais jautājums

Vai sodu sistēma, kas ir noteikta 3. panta 2. punkta otrajā daļā Komisijas 1993. gada 9. marta Regulā (EEK) Nr. 536/93⁽¹⁾ redakcijā ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Komisijas 1998. gada 13. marta Regulu (EK) Nr. 1001/98⁽²⁾, pārkāpj samērīguma principu gadījumos, kad termiņš ir tikai nedaudz pārsniegts un šim pārsniegumam nav nekādu būtisku sekas?

⁽¹⁾ OV L 57, 12. lpp.

⁽²⁾ OV L 142, 22. lpp.

2) Vai noliedzošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, proti, "ja attiecīgajai normai nepiemīt Kopienas tiesību vispārēja principa pazīmes," Direktīvas 93/37/EEK 30. panta 4. punktā iekļautā norma vai arī Direktīvas 2004/18/EK 55. panta 1. un 2. punktā iekļauta līdzīgā norma (ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma), saskaņā ar kuru līgumslēdzējai iestādei, ja piedāvājumu skaits ir neparasti mazs salīdzinājumā ar sniedzamajiem pakalpojumiem, pirms piedāvājumu noraidīšanas rakstiski ir jāpieprasa sniegt precizējumus par piedāvājuma saturu, ko tā uzskata par nepieciešamiem, un ir jāpārbauda šis saturs, ņemot vērā sniegtos paskaidrojumus, tomēr netieši rada konkurences principam raksturīgas sekas vai ir uzskatāma par "principu, kas atvasināts" no konkurences principa, ņemot vērā arī administratīvās pārskatāmības principu un principu par diskriminācijas aizliegumu pilsonības dēļ, un tādējādi ir uzskatāma par tieši piemērojamu un pārāku par, iespējams, nesaderīgām valsts tiesību normām, ko dalībvalstis ir pieņēmušas, lai reglamentētu publisko iepirkumu piešķiršanas procedūras, kurām Kopienas tiesības nav tieši piemērojamas?

⁽¹⁾ OV L 199, 54. lpp.

⁽²⁾ OV L 134, 114. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Consiglio di Stato* (Itālija), piektās nodaļas 2006. gada 20. marta rīkojumu — *Santorso Soc. coop. arl* pret *Comune di Torino*

(Lieta C-148/06)

(2006/C 154/10)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato (Itālija), piektā nodaļa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Santorso Soc. coop. arl*

Atbildētāja: *Comune di Torino*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 93/37/EEK⁽¹⁾ 30. panta 4. punktā iekļautā norma vai arī Direktīvas 2004/18/EK⁽²⁾ 55. panta 1. un 2. punktā iekļautā līdzīgā norma (ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma), saskaņā ar kuru līgumslēdzējai iestādei, ja piedāvājumu skaits ir neparasti mazs salīdzinājumā ar sniedzamajiem pakalpojumiem, pirms piedāvājumu noraidīšanas rakstiski ir jāpieprasa sniegt precizējumus par piedāvājuma saturu, ko tā uzskata par nepieciešamiem, un ir jāpārbauda šis saturs, ņemot vērā sniegtos paskaidrojumus, ir uzskatāma par Kopienas tiesību vispārēju principu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) 2006. gada 23. marta rīkojumu — *Stichting ROM-projecten* pret *Staatssecretaris van Economische Zaken*

(Lieta C-158/06)

(2006/C 154/11)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Stichting ROM-projecten*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Economische Zaken*

Prejudiciālie jautājumi

1) vai 6. pants Komisijas 1995. gada 16. oktobra Lēmumā par finanšu palīdzības piešķiršanu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Eiropas Sociālā fonda (ESF) darbības programmai Kopienas MVU (mazi un vidēji uzņēmumi) iniciatīvas ietvaros par labu atbilstīgajiem reģioniem saskaņā ar 1. un 2. mērķi Nīderlandē (C(95) 1753), ir beznosacījumu un pietiekami skaidrs un precīzs, lai to piemērotu valsts tiesību sistēmā tieši?

2) ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša:

Vai EKL 249. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī lēmuma 6. pants tieši uzliek par pienākumu personai kā gala-saņēmējam līdz 1999. gada 31. decembrim uzņemties šajā sakarā norādītās juridiskās saistības un īpaši noteikt nepieciešamos finanšu līdzekļus?

3) ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša:

Vai 38. panta 1. punkta h) apakšpunkts Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/1999⁽¹⁾, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem, aplūkojot to saskaņā ar Kopienas tiesību principiem, dod dalībvalstīm iespēju atteikties atprasīt subsīdiju sakarā ar noteikuma pārkāpumu, ja attiecīgais subsīdijas saņēmējs par šo noteikumu nezināja un viņam nevar pārņemt šī noteikuma nezināšanu?

⁽¹⁾ OV L 161, 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 27. martā ierosinājusi Somijas Republika par 2006. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-177/05 Somijas Republika pret Eiropas Kopienas Komisiju

(Lieta C-163/06 P)

(2006/C 154/12)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Somijas Republika (pārstāvis — E. Bygglin)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas 2006. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-177/05 Somijas Republika/Eiropas Kopienas Komisija, atzīt par pieņemamu prasību, ko Somija cēlusi atbilstoši EKL 230. pantam un nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā lemtu pēc būtības un piespriestu Komisijai atlīdzināt arī apelācijas procesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Somija uzskata, ka Pirmās instances tiesas rīkojums pārkāpj Kopienas tiesību aktus Tiesas Statūtu 58. panta izpratnē.

Somija norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību jautājumā, uzskatot, ka apstrīdētās vēstules nesaturēja

lēmumu, par ko var celt prasību, pamatojoties uz EKL 230. pantu.

Saskaņā ar Somijas viedokli apstrīdētās vēstules faktiski satur lēmumu, par ko var celt prasību, pamatojoties uz EKL 230. pantu.

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija faktiski liedza Somijai iespēju veikt nosacītu maksājumu Tiesas judikatūras izpratnē.

Atbilstoši judikatūrai saistībā ar EKL 230. panta piemērošanu, apstrīdētais lēmums attiecīgi rada juridiski saistošas sekas, kas skar Somijas intereses un acīmredzami groza tās juridisko situāciju. Turklāt lēmums izraisa Somijai tiesību zaudēšanu un attiecīgi, ir tai acīmredzami nelabvēlīgs.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 27. marta Commissione tributaria provinciale di Roma rīkojumu — Nissan Italia Srl pret Agenzia Entrate Ufficio Roma 3

(Lieta C-164/06)

(2006/C 154/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Nissan Italia Srl

Atbildētājs: Agenzia Entrate Ufficio Roma 3

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ (kā to groza ar Direktīvu 91/680/EEK⁽²⁾) 33. pants jāinterpretē tādā nozīmē, ka tas aizliedz piemērot IRAP (ražošanas nodoklis) uz tādas produkcijas kopējo vērtību, veicot patstāvīgu darbību kopējo gala produkcijas vērtību, kas rodas, veicot patstāvīgu darbību, kas vērsta uz preču ražošanu vai preču apriti, vai arī pakalpojumu tirdzniecību?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 27. marta *Commissione tributaria provinciale di Roma* rīkojumu — *Leasys SpA* pret *Agenzia Entrate Ufficio Roma 7*

(Lieta C-165/06)

(2006/C 154/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Leasys SpA*

Atbildētājs: *Agenzia Entrate Ufficio Roma 7*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ (kā to groza ar Direktīvu 91/680/EEK⁽²⁾) 33. pants jāinterpretē tādā nozīmē, ka tas aizliedz piemērot *IRAP* (ražošanas nodoklis) uz kopējo gala produkcijas vērtību, kas rodas, veicot patstāvīgu darbību, kas vērsta uz preču ražošanu vai preču apriti, vai arī pakalpojumu tirdzniecību?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 1. :pp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunale civile di Bolzano* 2006. gada 28. marta rīkojumu — *Eurodomus srl* pret *Comune di Bolzano*

(Lieta C 166/06)

(2006/C 154/15)

Tiesvedības valoda: itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale civile di Bolzano (Itālija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Eurodomus srl*

Atbildētājs: *Comune di Bolzano*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai iestāde, kam ir likumdevēja varas funkcijas, kuru realizēšana var ietekmēt būtisku prasītājas ekonomisko stāvokli,

pārkāpj Kopienu tiesības, pieņemot tiesisku regulējumu, ar kuru nepiemēro administratīvas tiesas spēkā stājušos nolēmumu?

2) Vai *Provincia Autonoma di Bolzano* pārkāpj Kopienu tiesības, pieņemot LP Nr. 13/1997 107. panta 25. punktu, ar kuru, izmainot pilsētas plānošanas tiesisko regulējumu, tika atcelta atļauja komerciāliem mērķiem, kas piešķirta ēkām, kuras uzceltas ar būvatļauju saskaņā ar iepriekš spēkā esošo pilsētas plānošanas tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru šīm ēkām tika piešķirta atļauja komerciāliem mērķiem?

3) Vai *Commissario del governo italiano*, pieņemot un ieviešot *Provincia Autonoma di Bolzano* ierobežojošo *ad hoc* lēmumu, arī pārkāpj Kopienu tiesības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar 2006. gada 3. aprīļa *Corte suprema di cassazione* rīkojumu — *Ministero delle Finanze* pret *CO.GE.P. srl*

(Lieta C-174/06)

(2006/C 154/16)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Ministero delle Finanze*

Atbildētājs: *CO.GE.P. srl*

Prejudiciālais jautājums

Vai, piešķirot subjektam tiesības, arī pastāvīgas tiesības, lietot valsts īpašumu, neuzliekot jebkādu pienākumu sniegt tādu pakalpojumus, kas atsvēr īpašuma izmantošanu, ko tam uz noteiktu laiku un par attiecīgu samaksu, kas ir daudz zemāka nekā īpašuma vērtība, piešķir valsts iestāde, kura veic uzņēmējdarbību, kas pēc ieinteresētā subjekta lūguma noslēdza nevis līgumu, bet gan pieņēma administratīvo aktu atbilstoši valsts tiesību aktos noteiktajam jautājumā par valsts īpašuma piešķiršanu, tiek radīti apstākļi, kuros nekustamā īpašuma izīrēšana var tikt atbrīvota no PVN atbilstoši Sestās direktīvas 77/338/EEK⁽¹⁾ 13. panta B daļas b) apakšpunktam?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunale civile di Genova* (Itālija) 2006. gada 24. marta rīkojumu — *Alessandro Tedesco* pret *Tomasoni Fittings Srl*, *RWO Marine Equipment Ltd*

(Lieta C-175/06)

(2006/C 154/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale civile di Genova (Itālija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Alessandro Tedesco*

Atbildētāja: *Tomasoni Fittings Srl*, *RWO Marine Equipment Ltd*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pieprasījums, lai konfiscētu preces, *Codice Italiano della Proprietà Industriale e Intellettuale* [Itālijas rūpnieciskā un intelektuālā īpašuma kodekss] 128. un 130. panta izpratnē un saskaņā ar apskatāmās lietas ietvaros iesniedzējtiesas noteiktajiem izpildes noteikumiem Padomes 2001. gada 28. maija Regulas (EK) Nr. 1206/2001⁽¹⁾ (par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās) izpratnē un atbilstoši tās jēgai ir saprotams kā "pierādījumu iegūšanas" pasākums, kura ietvaros dalībvalsts tiesa, pamatojoties uz minēto regulu, kompetentajai tiesai var pieprasīt citā dalībvalstī iegūt pierādījumus?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un pieprasījums, lai konfiscētu preces, nav pilnīgs vai neatbilst Regulas 4. panta nosacījumiem, vai tiesai, kurai šis pieprasījums ir izteikts, ir pienākums:
 - a) Regulas 7. pantā minētajā termiņā un atbilstoši tur norādītajai formai nosūtīt apstiprinājumu par saņemšanu;
 - b) norādīt uz attiecīgajām nepilnībām pieprasījumā, lai tiesa, kas veikusi pieprasījumu, to var papildināt vai grozīt?

⁽¹⁾ OV L 174, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto* 2006. gada 7. aprīli rīkojumu — *Deutsche Lufthansa AG* pret *Ana* — *Aeropuertos de Portugal SA*

(Lieta C-181/06)

(2006/C 154/18)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Deutsche Lufthansa AG*

Atbildētājs: *Ana* — *Aeropuertos de Portugal SA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai naudas summa, kas saskaņā ar 1999. gada 30. jūlija Dekrēta Nr. 12/99 10. panta 1. punktu tiek pieprasīta kā nodeva par administratīvajiem pakalpojumiem un uzraudzību, ir uzskatāma par maksu, kas noteikta "saskaņā ar atbilstīgiem, objektīviem, atklātiem un nediskriminējošiem kritērijiem" Padomes 1996. gada 15. oktobra Direktīvas 96/67/EK⁽¹⁾ 16. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Vai ar trešo personu brīvu pieeju lidlauka pakalpojumu sniegšanas tirgum, kas noteikta Padomes 1996. gada 15. oktobra Direktīvas 96/67/EK 6. pantā, ir pretrunā vai nesaderīga prasība samaksāt nodevu par administratīvajiem pakalpojumiem un uzraudzību saskaņā ar 1999. gada 30. jūlija Dekrēta Nr. 12/99 10. panta 1. punkta un 1990. gada 21. marta Dekrēta-likuma Nr. 102/90 18. panta 2. punkta (redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 1999. gada 26. jūlija Dekrētu-likumu Nr. 280/99) noteikumiem, kā arī citām normām, uz kuru pamata šis nodevas lielums tiek noteikts?
- 3) Vai ar iekšējā tirgus īstenošanu un EKL 3. panta c) apakšpunktā un 4. pantā nostiprinātajiem principiem ir pretrunā vai nesaderīga prasība samaksāt nodevu par administratīvajiem pakalpojumiem un uzraudzību saskaņā ar 1999. gada 30. jūlija Dekrēta Nr. 12/99 10. panta 1. punkta un 1990. gada 21. marta Dekrēta-likuma Nr. 102/90 18. panta 2. punkta (redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 1999. gada 26. jūlija Dekrētu-likumu Nr. 280/99) noteikumiem, kā arī citām normām, uz kuru pamata šis nodevas lielums tiek noteikts?
- 4) Vai prasība samaksāt naudas summu kā nodevu par administratīvajiem pakalpojumiem un uzraudzību saskaņā ar 1999. gada 30. jūlija Dekrēta Nr. 12/99 10. panta 1. punkta un 1990. gada 21. marta Dekrēta-likuma Nr. 102/90 18. panta 2. punkta (redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 1999. gada 26. jūlija Dekrētu-likumu Nr. 280/99) noteikumiem var tikt uzskatīta par stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu EKL 82. panta izpratnē?

⁽¹⁾ Par pieeju lidlauka sniegto pakalpojumu tirgum Kopienas lidostās (OV L 272, 36. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 18. aprīlī — Spānijas Karaliste pret Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-184/06)

(2006/C 154/19)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — *N. Díaz Abad*, pārstāve)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2005. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 51/2006⁽¹⁾, ar ko 2006. gadam nosaka zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus konkrētiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un attiecībā uz Kopienas kuģiem — ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi, jo tā Spānijas flotei nepiešķir noteiktas kvotas Kopienas ūdeņos Ziemeļjūrā un Baltijas jūrā;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Nediskriminācijas principa pārkāpums

Spānijas Karaliste uzskata, ka, tā kā apstrīdētā regula nepiešķir Spānijai kvotas Kopienas ūdeņos Ziemeļjūrā un Baltijas jūrā, ar to pārkāpj nediskriminācijas principu, jo pēc pārejas laikposma, kas paredzēts pievienošanās aktā, citām dalībvalstīm ir atzītas pieejas tiesības šiem ūdeņiem un to resursiem, bet Spānijai ir atzītas pieejas tiesības tikai ūdeņiem.

2. Spānijas pievienošanās akta kļūdaina interpretācija

Reglamentējot pārejas periodu Spānijai zivsaimniecības jomā, pievienošanās akts nenosaka nekādu atšķirību starp pieeju ūdeņiem un pieeju resursiem. Turklāt Spānijas pievienošanās akta tiesību normas ir jāinterpretē atbilstoši šā akta saturam un mērķim.

3. Regulas Nr. 2371/2002⁽²⁾ 20. panta 2. punkta pārkāpums

Minētā tiesību norma ir pārkāpta, jo Spānijai netika iedalītas kvotas, kas dod jaunas zvejas iespējas un kas tika sadalītas pirmo reizi pēc pievienošanās aktā paredzētā pārejas laikposma beigām.

⁽¹⁾ OV L 16, 20.01.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 59. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Court of Appeal (Civil division) (England and Wales) 2006. gada 14. aprīļa rīkojumu — The Queen on the application of British Telecommunications plc pret Commissioners for HM Revenue and Customs

(Lieta C-185/06)

(2006/C 154/20)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil division) (England and Wales)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: British Telecommunications plc

Atbildētājs: Commissioners for HM Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai saskaņā ar Kopienas tiesībām tiesības uz atmaksu saistībā ar nodokļu iestāžu nepareizi piemērotām summām, kas minētas Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-397/98 un C-410/98 *Metallgesellschaft/CIR* 84. punktā, tādā pašā veidā ir piemērojamas attiecībā uz summām, ko nodokļu maksātājs kļūdaini labprātīgi ir samaksājis nodokļu iestādēm (ja nodokļu iestāde šo kļūdu nav sekmējusi un tā nevarēja par to zināt), vai šis ir valsts tiesību jautājums?

2) Ja saskaņā ar Kopienas tiesībām šādos apstākļos pastāv tiesības uz atmaksu, vai no tā izriet arī tiesības saņemt procentus no atmaksātajām summām, vai tas ir valsts tiesību jautājums, kā tas noteikts EKT sprieduma lietā *Metallgesellschaft* 86. punktā?

3) Ja saskaņā ar Kopienu tiesībām šādos apstākļos pastāv tiesības uz procentiem no atmaksātajām summām, vai tās ir tiesības uz vienkāršiem jeb saliktiem procentu maksājumiem?

Prasība, kas celta 2006. gada 18. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-186/06)

(2006/C 154/21)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Recchia un A. Alcover San Pedro)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Spānijas Karaliste attiecībā uz kanāla *Segarra-Garrigues* apūdeņojamā apvidus apūdeņošanas projektu nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes Direktīva 79/409/EEK⁽¹⁾ par savvaļas putnu aizsardzību 2. panta, 3. panta, kā arī 4. panta 1. un 2. punktā;
- piespriest Spānijas Karaliste atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Dalībvalstis nedrīkst gūt labumu no tā, ka tās nav noteikušas aizsargājamus apvidus saskaņā ar Direktīvu, lai veiktu darbības, kas apdraud Direktīvas sasniedzamo mērķi; ja dalībvalsts — kā šajā gadījumā — nav uzrādījusi aizsargājamā apvidus esamību, kā tai to vajadzēja darīt, putniem svarīgajā apvidū aizsardzības līmenis ir tāds, kāds tas ir norādīts Direktīvas 4. panta 4. punktā.

Tādējādi Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste ir pārkāpusi Direktīvas 2. panta, 3. panta un 4. panta 1. un 4. punktu tādējādi, ka tā ir paredzējusi piešķirt atļauju projektam, lai varētu apūdeņot *Segarra-Garrigues* kanālu, un to arī ir īstenojusi.

⁽¹⁾ OV L 103, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-187/06)

(2006/C 154/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J.-P. Keppenne, H. Van Vliet)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, noteiktajā termiņā neizpildot 2002. gada 24. aprīļa lēmumu (C(2002)1341 galīgais lēmums) par valsts atbalstu, ko Beļģija piešķīra *Beaulieu* grupai (*Ter Lembeek International*) (Valsts atbalsts C 36/01, ex NN 73/00)⁽¹⁾, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līguma 249. panta ceturrtā daļa un minētā lēmuma 2. un 3. pants;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ir pagājuši aptuveni četri gadi kopš lēmuma paziņošanas Beļģijas iestādēm, taču līdz šim brīdim saņēmējs nav faktiski atmaksājis strīdīgo atbalstu. Līdz ar to saņēmējs joprojām gūst labumus no līdzekļu izmantošanas, kas ir tieši tas, ko ar lēmumu bija paredzēts novērst.

⁽¹⁾ OV L 296, 60. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Cour d'appel de Bruxelles* 2006. gada 21. aprīļa rīkojumu — *Belgacom Mobile SA* pret *Institut belge des services postaux et des télécommunications*

(Lieta C-190/06)

(2006/C 154/23)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Belgacom Mobile SA*

Atbildētājs: *Institut belge des services postaux et des télécommunications*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai radiofrekvenču individuālo lietotāju tiesības, ko paredz Direktīvas 2002/20/EK ("Atļauju" direktīva) ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkts, ietver ekskluzīvās tiesības izmantot tādas ierīces kā GSM ierīces vai atļaut to lietošanu?

2) Vai Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvas 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu 7. panta 3. punkts ⁽²⁾ ir jāsaprot kā tāds, kas nepieļauj valsts pasākumus, kas pakļauj SIM karšu lietošanu GSM Gateway ierīcēm, lai atļautu no attiecīgā mobilo tīklu operatora?

3) Vai pieejas jēdziens Direktīvas 2002/19/EK ("Pieejas" direktīva) ⁽³⁾ izpratnē ietver SIM kartes nodošanu cita uzņēmuma rīcībā, ja šis uzņēmums šo SIM karti izmanto GSM Gateway ierīcēs, lai trešajām personām sniegtu pakalpojumus, kas ļauj izvairīties no savstarpējā savienojuma punktiem?

4) Vai valsts juridisks vai administratīvs pasākums, kas sastāv no prasības izvirzīšanas par iepriekšējas atļaujas saņemšanu no mobilās telefonijas publiskā tīkla operatora, kurš nodod cita uzņēmuma rīcībā vienu vai vairākas SIM kartes, kas ļauj SIM kartes lietotājam piekļūt elektronisko sakaru pakalpojumiem, ko šis operators sniedz, ja SIM kartes tiek lietotas ierīcēs, kas piedāvā tehnisku iespēju piekļūt operatora pakalpojumiem, neizejot cauri savstarpējā savienojuma punktiem, un bez vajadzības saņemt no tā citus resursus un/vai pakalpojumus, ir saderīgs ar:

— Direktīvu 2002/20/EK ("Atļauju" direktīva), kas izveido vispārīgo atļauju sistēmu visiem elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem;

— Direktīvas 2002/21/EK ("Ietvaru" direktīva) ⁽⁴⁾ 8. panta 1. punkta 2. daļu, kas nosaka — dalībvalstīm ir jārūpējas par to, lai valsts regulējošās iestādes, pildot savus uzdevumus, īpaši tos, kas paredzēti efektīvas konkurences nodrošināšanai, visplašākajā mērā ņemtu vērā to, ka ir vēlams, lai tehnoloģiskais regulējums būtu neitrāls;

— konkurences noteikumiem, uz ko atsaucas Direktīvas 2002/19/EK ("Pieejas" direktīva) preambulas 7. apsvērums, ciktāl to rezultātā noteikumi un nosacījumi pieejai Direktīvas 2002/19/EK ("Pieejas" direktīva) 2. panta a) apakšpunkta izpratnē ir atkarīgi no pieejas kandidāta darbības un it īpaši no tā ieguldījumu tīklu infrastruktūrā līmeņa?

5) Gadījumā, ja ir jāuzskata, ka GSM Gateway lietošana komerciālai elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanai nozīmē to, ka ir nepieciešama attiecīgā mobilā operatora piekrišana, vai Direktīvas 97/33/EK ⁽⁵⁾ 3. un 4. pants un Direktīvas 2002/19/CE ("Pieejas" direktīva) 4. pants ir jāinterpretē tā, ka par šādu lietošanu starp attiecīgajam pusēm ir jānoslēdz vienošanās par tehniskajiem un komerciālajiem nosacījumiem?

6) Vai pienākums orientēt cenas atbilstoši izmaksām, kas uzlikts organizācijām, kas ir atzītas par tirgū ietekmīgām organizācijām, kā tas paredzēts Direktīvas 97/33/EK 7. pantā un Direktīvas 2002/19/EK ("Pieejas" direktīvas) 13. panta 1. punktā, ir jāinterpretē tā, ka tas neaizliedz to, ka operators, uz kuru tas attiecas, nosaka savus tarifus tā, lai segtu to ieguldījumu izmaksas, kas saistīti ar savstarpējā savienojuma punktiem, tādēļ, ka tie ir noteikti, ņemot vērā "off net" zvanu kopējo apjomu, ieskaitot tos zvanus, ko novirza GSM Gateway?

7) Vai Direktīvas 2002/20/EK ("Atļauju" direktīva) 10. panta 6. punkts un Direktīvas 2002/21/EK ("Ietvaru" direktīva) 7. panta 6. punkts ir jāinterpretē tā, ka tie piešķir dalībvalstīm tiesības paredzēt, ka, ja valsts regulējošā iestāde veic steidzamus pagaidu pasākumus, šie pasākumi var būt piemērojami tikai ierobežotu laika posmu, kas ir noteikts uz diviem mēnešiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 7. marta Direktīva 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu (OV L 91, 10. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 7. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīva 97/33/EK par savstarpējo savienojumu telekomunikāciju nozarē, lai nodrošinātu vispārēju pakalpojumu un iekšējo darbību, piemērojot atklāta tīkla nodrošināšanas principus (ONP) (OV L 199, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesverwaltungsgericht (Vācija) 2006. gada 21. aprīļa rīkojumu — Matthias Kruck pret Landkreis Potsdam-Mittelmark

(Lieta C-192/06)

(2006/C 154/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Matthias Kruck

Atbildētāja: Landkreis Potsdam-Mittelmark

Prejudiciālais jautājums

Vai 9. panta 2.–4. punkts Regulā (EEK) Nr. 3887/92⁽¹⁾ ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1648/95⁽²⁾, ir jāinterpretē tā, ka maksimālo zemes platību attiecībā uz kuru var prasīt kompensāciju saskaņā ar 7. panta 6. punkta otro un ceturto teikumu Regulā (EEK) Nr. 1765/92 ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2989/95⁽³⁾, aprēķina, ņemot par pamatu tās platības, par kurām ir iesniegts pieteikums, vai faktiski apstiprinātās platības?

⁽¹⁾ OV L 391, 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 156, 27. lpp.

⁽³⁾ OV L 312, 5. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Conseil d'État 2006. gada 2. maija rīkojumu — Centre d'exportation du livre français (CELF) un Ministre de la culture et de la communication pret Société internationale de diffusion et d'édition

(Lieta C-199/06)

(2006/C 154/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Centre d'exportation du livre français (CELF) un Ministre de la culture et de la communication

Atbildētāja: Société internationale de diffusion et d'édition

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Pirmkārt, vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 88. pants atļauj valstij, kuras atbalsts uzņēmumam ir nelikumīgs, ja tā nelikumība ir konstatēta šīs valsts tiesās, pamatojoties uz to, ka tas nav bijis iepriekš paziņots Eiropas Komisijai saskaņā ar tā paša 88. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem, neatgūt šo atbalstu no saņēmēja komersanta tādēļ, ka Komisija, pie kuras griezumies trešā persona, ir atzinusi atbalstu par saderīgu ar kopējā tirgus noteikumiem un līdz ar to ir efektīvi īstenojusi ekskluzīvo kontroli, ko tā veic attiecībā uz šo saderīgumu?
- 2) Otrkārt, ja atmaksas pienākums ir spēkā, vai atmaksājamo summu aprēķinā ir jāņem vērā laikposmi, kuros Eiropas Komisija atzina attiecīgo atbalstu par saderīgu ar kopējā tirgus noteikumiem, pirms šos lēmumus atcēla Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesa?

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 22. marta rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku

(Lieta C-204/04)⁽¹⁾

(2006/C 154/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 201, 07.08.2004.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. janvāra rīkojums — (Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Acquadotto De Ferrari Galliera SpA pret Provincia di Genova u.c. (C-241/04) un Acquadotto Nicolay SpA pret Provincia di Genova u.c. (C-242/04)

(Lieta C-241/04 un C-242/04)⁽¹⁾

(2006/C 154/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 217, 28.08.2004.

Tiesas priekšsēdētājs 2006. gada 7. februāra rīkojums (*High Court — Queen's Bench Division — Administrative Cour lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *South Western Fish Producers' Organisations Ltd. u.c. pret Secretary of State Environment, Food and Rural Affairs*

(Lieta C-388/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 284, 20.11.2004.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 12. janvāra rīkojums (*Regeringsrätten lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *GöteborgsOperan AB pret Skatteverket*

(Lieta C-390/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/29)

Tiesvedības valoda — zviedru

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 273, 06.11.2004.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 12. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-477/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 31, 05.02.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 23. marta rīkojums (*Cour de cassation lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Galleries de Lisieux SA pret Organic Recouvrement*

(Lieta C-488/04) ⁽¹⁾

(2006/C 154/31)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 31, 05.02.2005.

Tiesas piektās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 26. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-92/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/32)

Tiesvedības valoda — franču

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 82, 02.04.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. janvāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-182/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/33)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 155, 25.06.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — Energy Technologies ET SA pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Aparellaje elettrico, SL*

(Lieta C-197/05 P) ⁽¹⁾

(2006/C 154/34)

Tiesvedības valoda — *angļu*

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 243, 01.10.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — (High Court — Chancery Division lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Oakley Inc* pret *Animal Ltd* u.c.

(Lieta C-267/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/37)

Tiesvedības valoda — *angļu*

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.09.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 15. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-218/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/35)

Tiesvedības valoda — *itāļu*

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 182, 23.07.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. marta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienoto Karalisti

(Lieta C-323/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/38)

Tiesvedības valoda — *angļu*

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 271, 29.10.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti

(Lieta C-247/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/36)

Tiesvedības valoda — *holandiešu*

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 217, 03.09.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 16. februāra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-413/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/39)

Tiesvedības valoda — *itāļu*

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 22, 28.01.2006.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2006. gada 2. maija spriedums —
O2 (Germany) pret Komisiju

(Lieta T-328/03) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Paziņota vienošanās — Trešās paaudzes mobilie telesakari — Likumīguma apliecinājums — Individuāls izņēmums — Situācijas analīze gadījumā, ja nebūtu vienošanās — Vienošanās ietekme uz konkurenci)

(2006/C 154/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, Minhene (Vācija) (pārstāvji — N. Grīns [N. Green], QC, K. Beikons [K. Bacon], barrister, B. Eimorijs [B. Amory] un F. Marčīni Kamijs [F. Marchini Camia], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji R. Veinraits [R. Wainwright], S. Reitinga [S. Rating] un P. Olivera [P. Oliver], vēlāk E. Džipīni Furnjē [E. Gippini Fournier], P. Helstrēms [P. Hellström] un K. Mojsesoviča [K. Mojzesowicz], pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2003. gada 16. jūlija Lēmuma 2004/207/EK par EK līguma 81. pantā un EEZ līguma 53. pantā paredzētās procedūras piemērošanu (lietā COMP/38.369 — T-Mobile Deutschland un O2 Germany: pamatnolīgums par piekļuvi tīkliem) (OV L 75, 32. lpp.) 2. pantu un 3. panta a) apakšpunktu

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Komisijas 2003. gada 16. jūlija Lēmuma 2004/207/EK par EK līguma 81. pantā un EEZ līguma 53. pantā paredzētās procedūras piemērošanu (lietā COMP/38.369 — T-Mobile Deutschland un O2 Germany: pamatnolīgums par piekļuvi tīkliem) 2. pantu un 3. panta a) apakšpunktu, ciktāl tajos norādīts, ka šajos pantos minētajiem noteikumiem ir piemērojams EKL 81. pants un EEZ līguma 53. pants;

2) Komisija atlīdzina tiesāšanas izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 275, 15.11.2003.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. maija spriedums —
Klaas pret Parlamentu

(Lieta T-393/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Civildienesta noteikumu 45. pants — Paaugstinājuma punktu pārcelšana uz jaunu pakāpi pēc paaugstināšanas amatā — Pārejas pasākumi — Vienlīdzīgas attieksmes princips)

(2006/C 154/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dirk Klaas, Heidelbergas (Vācija) (pārstāvis — R. Moos, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji —L. Knudsen un U. Rösslein, pārstāvji)

Priekšmets

Lūgums, pirmkārt, atcelt Parlamenta 2004. gada 12. februāra lēmumu anulēt divus paaugstināšanas punktus, kas prasītājam tika piešķirti par laiku līdz 1999. gadam, kā arī atcelt Parlamenta 2004. gada 30. jūnija lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību šajā sakarā un, otrkārt, lūgums Pirmās instances tiesai noteikt šo divu paaugstinājuma punktu pārcelšanu uz nākamajiem gadiem.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 6, 08.01.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. maija spriedums — Eurohypo pret ITSB (EUROHYPO)

(Lieta T-439/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “EUROHYPO” — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Faktu pārbaude pēc ITSB iniciatīvas — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkts — Faktu, kas pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā, pieņemamība)

(2006/C 154/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eurohypo AG Ešborna (Vācija) (pārstāvji — M. Klotz [M. Kloth] un K. Ronke [C. Rohnke], advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — A. fon Milendāls [A. von Mühlendahl] un J. Veberndērfers [J. Weberndörfer], pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2004. gada 6. augusta lēmumu lietā R 829/2002-4 attiecībā uz vārdiska apzīmējuma “EUROHYPO” reģistrēšanu kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 45, 19.02.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. aprīļa rīkojums — Kreuzer Medien pret Parlamentu un Padomi

(Lieta T-310/03) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2003/33/EK — Fiziskas vai juridiskas personas — Tiesības celt prasību — Nepieņemamība)

(2006/C 154/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kreuzer Medien GmbH, Leipciga (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji U. Kornmeier un D. Valbert, vēlāk M. Lenz, avocats)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji — E. Waldherr un U. Rösslein, pārstāvji) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvis — E. Karlsson, pārstāvis)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Falstaff Verlags-Gesellschaft mbH, Klosterneuburg (Austrija) (pārstāvis — W.-G. Schärff, avocat)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētāju atbalstam: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M.-J. Junczy, L. Pignataro-Nolin un F. Hoffmeister, pārstāvji), Spānijas Karaliste (pārstāvis — L. Fraguas Gadea, pārstāvis) un Somijas Republika (pārstāvji — A. Guimaraes-Purokoski, T. Pynnä un E. Bygglin, pārstāvji)

Priekšmets

Lūgums atcelt 3. panta 1. punkta tekstu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvā 2003/33/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu reklāmu un ar to saistīto sponzardarību (OV L 152, 16. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Parlamenta un Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumu pašas, ieskaitot tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma procedūru Pirmās instances tiesā;
- 4) Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;

5) Falstaff Verlags-Gesellschaft mbH sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, ieskaitot tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma procedūru Pirmās instances tiesā.

(¹) OV C 289, 29.11.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 28. marta rīkojums —
Mediocrurso pret Komisiju**

(Lieta T-451/04) (¹)

**(Prasība sakarā ar bezdarbību — Tiesas sprieduma izpilde —
Tiesvedības laikā pieņemtie izpildes pasākumi — Tiesvedības
izbeigšana)**

(2006/C 154/44)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mediocrurso — Estabelecimento de Ensino Particular, Lda, Lisabona (Portugāle) (pārstāvji — C. Botelho Moniz un E. Maia Cadette, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Andrade un A. Weimar, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība sakarā ar bezdarbību, lai konstatētu, ka Komisija ir nelikumīgi atturējies no pasākumu veikšanas, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu Tiesas 2000. gada 21. septembra spriedumu lietā C-462/98 P Mediocrurso/Komisija (Recueil, I-7183. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību šajā lietā;
- 2) Komisija sedz pati savus tiesāšanās izdevumus, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies Mediocrurso — Estabelecimento de Ensino Particular, Lda.

(¹) OV C 19, 22.01.2005.

**Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 25. aprīļa
rīkojums — Componenta pret Komisiju**

(Lieta T-455/05 R)

**(Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas
apturēšanu — Valstu piešķirtie atbalsti — Steidzamība)**

(2006/C 154/45)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Componenta Oyj, Helsinki (Somija) (pārstāvis — M. Savola, avokat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Giolito un M. Huttunen, pārstāvji)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot prasītāju: Somijas Republika (pārstāvis — E. Bygglin, pārstāvis)

Priekšmets

Pieteikums par Komisijas 2005. gada 20. oktobra lēmuma C(2005) 3871 final attiecība uz valsts atbalstu C 37/2004 (ex NN 51/2004), ko Somijas Republika ir piešķirusi Componenta Oyj, piemērošanas apturēšanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pagaidu noregulējuma pieteikumu noraidīt;
- 2) atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. aprīlī — Oakley pret ITSB

(Lieta T-116/06)

(2006/C 154/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Oakley, Inc., Futhilrenča [Foothill Ranch] (ASV) (pārstāvis — Mihaela Hutdīriga [Michaela Huth-Dierig], advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Venticinque Ltd, Heilsama [Hailsham] (Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 17. janvāra lēmumu, par kuru ir iesniegta apelācijas sūdzība, lietā R 682/2004-1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrētā Kopienas preču zīme, par kuru ir iesniegts pieteikums par pasludināšanu par spēkā neesošu: Vārdiska preču zīme "O STORE" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 2 074 599

Kopienas preču zīmes īpašnieks: Prasītāja

Procesa dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Venticinque Limited

Procesa dalībnieka, kas lūdz atzīšanu par spēkā neesošu, preču zīmju tiesības: Valsts agrāka vārdiska preču zīme "THE O STORE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18. un 25. klasē

Atcelšanas nodaļas lēmums: Atzīt Kopienas preču zīmi par daļēji spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt prasītāja un Venticinque Ltd apelācijas sūdzības

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo preces un pakalpojumi ir pilnībā atšķirīgi un starp konfliktējošajām preču zīmēm nav sajušķšanas iespējas, jo agrākās preču zīmes "THE O STORE" atšķirtspēja ir ļoti ierobežota. Turklāt nav iesniegti pierādījumi par to, ka "THE O STORE" ir jebkādā veidā zināma vai labi pazīstama Francijas tirgū.

Prasība, kas celta 2006. gada 19. aprīlī — Usha Martin pret Padomi un Komisiju

(Lieta T-119/06)

(2006/C 154/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Usha Martin Ltd., Kalkuta (Indija) (pārstāvji — K. Adamantopoulos, lawyer un J. Branton, Solicitor)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atbilstoši Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 230. pantam atzīt, ka Komisijas 2005. gada 22. decembra Lēmums, ar ko groza Komisijas Lēmumu 1999/572/EK, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūrām attiecībā uz, cita starpā, Indijas izcelsmes tērauda stieplu trošu un tauvu ievēdumiem, kas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēts 2006. gada 26. janvārī (OV L 22/54, 26.01.2006.) (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), tiek atcelts tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju un ciktāl ar to tiek atceltas iepriekš spēkā esošās saistības par minimālo cenu.
- atbilstoši Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 230. pantam atzīt, ka Padomes 2006. gada 23. janvāra Regula (EK) Nr. 121/2006, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1858/2005, ar ko uzliek galīgo antidempinga maksājumu, cita starpā, Indijas izcelsmes tērauda stieplu trošu un tauvu ievēdumiem, kas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēta 2006. gada 26. janvārī (OV L 22/1, 26.01.2006.), tiek atcelta tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju un nosaka apstrīdētā lēmuma, ar ko tiek atceltas iepriekš spēkā esošās saistības par minimālo cenu, izpildi.
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ir tērauda stieplu trošu ražotāja-eksportētāja Indijā, kas eksportē uz Eiropas Savienību.

Komisija ar 1999. gada 13. augusta lēmumu⁽¹⁾ ir pieņēmusi konkrētas minimālās cenas saistības, kuras, cita starpā, piedāvājis prasītājs antidempinga procedūru ietvaros attiecībā uz tostarp Indijas izcelsmes tērauda stieplu trošu un tauvu ievēdumiem.

Ar Lēmumu 2006/38⁽²⁾ Komisija atcēla pieņemtās saistības par cenām, ko piedāvāja prasītāja, pamatojoties, kā norāda prasītāja, uz to, ka tā nebija paziņojusi par pārdošanu ārpus saistību par cenām piemērošanas jomas un apgalvoja, ka tērauda stieplu troses no Dubaijas ir Dubaijas izcelsmes, bet faktiski tām vajadzēja būt Indijas izcelsmes, jo Dubaijā vairs netika pieņemti apstrādāti Indijas izcelsmes materiāli. Ar Padomes Regulu Nr. 121/2006⁽³⁾ tika uzlikts galīgais antidempinga maksājums, izpildot Komisijas lēmumu.

Attiecībā uz nepaziņošanu par pārdošanu ārpus saistību par minimālajām cenām piemērošanas jomas prasītāja apgalvo, ka tā saistīta ar cilvēcīgu kļūdišanos un pārmet samērīguma principa pārkāpumu, jo tas nav būtisks saistību par cenām pārkāpums un tādējādi tam jāpiemēro norādījumi nākotnē vairs šādu pārkāpumu neatkārtot un nevis jāatceļ saistības par cenām.

Attiecībā uz Dubaijas izcelsmi prasītāja apgalvo, ka iestādes ir pieļāvušas tiesisku maldību, izdarot nepareizu izcelsmes izvērtējumu, tā kā Komisija acīmredzot izmantoja šo kritēriju neatkarīgi no tā, vai bija izmaiņas attiecīgā produkta tarifa pozīcijā, kamēr prasītāja uzskata, ka attiecīgie kritēriji ir šādi:

- i) pēdējais būtiskais process vai darbība;
- ii) darbībai jābūt ekonomiski pamatotai;
- iii) darbībai jābūt veiktai uzņēmumā, kurš ir aprīkots šim mērķim un
- iv) darbībai ir jābūt jauna izstrādājuma radīšanai vai būtiskam ražošanas posmam.

Turklāt pastāvēja arī mazāk apgrūtināšanas sankcijas nekā saistību par cenām atcelšana, kā, piemēram, antidempinga maksājuma atprasišana dalībvalsts muitas iestādēs vai tāda nosacījuma uzturēšana, ka Indija izgatavotu stieplu trošu eksports no Dubaijas ir jāpārtrauc.

Tādēļ prasītāja apgalvo, ka ir pieļauta tiesiska maldība, nav sniegts pamatojums, nepareizi izmantotas pilnvaras un pārkāpts samērīguma princips.

(¹) Komisijas 1999. gada 13. augusta Lēmums 1999/572/EK, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūrām attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas, Ungārijas, Indijas, Korejas Republikas, Meksikas, Polijas, Dienvidāfrikas un Ukrainas izcelsmes tērauda stieplu trošu un tauvu ievadumiem (OV 1999 L 217, 63. lpp.).

(²) Komisijas 2005. gada 22. decembra Lēmums 2006/38/EK, ar ko groza Komisijas Lēmumu 1999/572/EK, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūrām attiecībā uz, cita starpā, Indijas izcelsmes tērauda stieplu trošu un tauvu ievadumiem (OV L 22, 54. lpp.).

(³) Padomes 2006. gada 23. janvāra Regula (EK) Nr. 121/2006, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1858/2005, ar ko uzliek galīgo antidempinga nodokli, cita starpā, Indijas izcelsmes tērauda stieplu trošu un tauvu ievadumiem (OV 2006 L 22, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 25. aprīlī — *British Nuclear Group Sellafield* pret Komisiju

(Lieta T-121/06)

(2006/C 154/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *British Nuclear Group Sellafield Limited, Sellafield* (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — J. Percival, A. Renshaw, J. Isted un G. Bushell, Solicitors, un R. Plender, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu; vai
- pakārtoti, atcelt pasākumus, kas ietverti apstrīdētā lēmuma 2., 3. un 4. pantā;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus; un
- veikt citas procesuālās darbības, ko Tiesa uzskata par atbilstošām.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2006. gada 15. februāra lēmumu par procedūru *Euratom* līguma 83. panta piemērošanā (*BNG Sellafield Limited*). Ar apstrīdēto lēmumu Komisija izsniedza brīdinājumu atbilstoši EAEK līguma 83. panta 1. punkta a) apakšpunktam. Komisija apgalvo, ka prasītāja ir pārkāpusi atsevišķus *Euratom* līguma un Regulas Nr. 302/2005 (¹) noteikumus, kas attiecas uz tās īpašo paziņošanas pienākumu, un noteikumus par pieeju konkrētām iekārtām. Komisija attiecīgi pieprasīja, lai prasītāja īsteno tai noteiktos pasākumus apstrīdētajā lēmumā noteiktajā termiņā.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, pirmkārt, ka Komisijai nav kompetences pieņemt apstrīdēto lēmumu un prasītājai noteiktos pasākumus. Pēc prasītājas domām, Komisijai nav likumīgu tiesību pieņemt noteiktos pasākumus, ieskaitot pasākumus, kas attiecas uz kvalitātes nodrošināšanas principiem un kodolmateriālu uzskaites un kontroles standartiem un kas pārsniedz spēkā esošo tiesību aktu par drošības pasākumiem piemērošanas jomu.

Prasītāja arī norāda, ka atbildētāja ir pārkāpusi subsidiaritātes principu, jo noteiktie pasākumi ierobežo attiecīgo valsts iestāžu kompetenci.

Turklāt prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums pilnībā vai daļēji ir balstīts uz drošības apsvērumiem, nevis uz drošības pasākumu apsvērumiem, un tādēļ EAEK līguma 83. pants nav atbilstošs juridiskais pamats apstrīdētā lēmuma pieņemšanai.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija pieļāva būtisku procedūras pārkāpumu, jo tā neīstenoja pilnīgu un atbilstošu procedūru saskaņā ar EAEK līguma 83. pantu. Prasītāja uzskata, ka Komisija nepaziņoja par tās iebildumiem, nepiedāvāja izteikt viedokli un pārkāpa tās tiesības uz aizstāvību.

Treškārt, prasītāja norāda, ka Komisija, atzīstot, ka prasītāja neveica savus pienākumus saistībā ar drošības pasākumiem, pārkāpa *Euratom* līgumu un attiecīgo likumu normas par līguma piemērošanu, pieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, un pārkāpa tiesiskās drošības principu.

Ceturtkārt, prasītāja norāda uz samērīguma un tiesiskās pašlāpības principa pārkāpumu.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka Komisija pārkāpa prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz taisnīgu tiesas izskatīšanu, neizpildot savu pienākumu savlaicīgi paziņot prasītājai par pasākumu, ko noteica kā sodu, saturu, lai sniegtu prasītājai iespēju iesniegt savus apsvērumus par tiem pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

(¹) Komisijas 2005. gada 8. februāra regula (*Euratom*) Nr. 302/2005 par *Euratom* drošības pasākumu piemērošanu (OV L 54, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 28. aprīlī — Helkon Media pret Komisiju

(Lieta T-122/06)

(2006/C 154/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Helkon Media AG*, Minhene (Vācija) (pārstāvis — *U. Karpenstein, Rechtsanwalt*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai samaksāt *Helkon Media AG* i.L. summu EUR 120 000 apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Likvidējamā *Helkon Media AG*, kuru pārstāv maksātnespējas administrators, no Eiropas Kopienu Komisijas pieprasa maksājuma izpildi, pamatojoties uz kinematogrāfijas veicināšanas līguma pielikumā ietverto šķirējklausulu atbilstoši EKL 238. pantam.

Saskaņā ar prasītājas norādīto šīs tiesības uz maksājumu nav zaudējušas spēku dēļ Komisijas apgalvotā ieskaista. Savu prasību tā pamato ar to, ka šāds ieskaists ir veikts bez juridiska pamata. Turklāt prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar Vācijas tiesībām ieskaista izdarīšana pēc maksātnespējas procesa uzsākšanas nav pieļaujama. Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka nav izpildīti atzītie ieskaista priekšnosacījumi.

Prasība, kas celta 2006. gada 28. aprīlī — Kapman pret ITSB — (zāģa asmens attēlojums zilā krāsā)

(Lieta T-127/06)

(2006/C 154/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kapman A.B.*, Sandvika (Zviedrija) (pārstāvis — *R. Almaras Palmero [R. Almaraz Palmero]*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2006. gada 10. februāra lēmumu lietā R 303/2004-2;
- piespriest Birojam atlīdzināt prasītājai apelācijas sūdzības nodevu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme, kas attēlo zāģa asmeni zilā krāsā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 8. klasē [zāģa asmeņi (rokas instrumentiem)] — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 2 532 497

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo citu starpā formas un krāsas kombinācija atstāj īpašu vizuālu iespaidu uz konkrēto sabiedrības daļu, proti, profesionāliem amatniekiem un nevis vidusmēra patērētājiem

Prasība, kas celta 2006. gada 28. aprīlī — Japan Tobacco pret ITSB — Torrefacção Camelo (grafiska preču zīme “CAMELO”)

(Lieta T-128/06)

(2006/C 154/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Japan Tobacco Inc., Tokija (Japāna) (pārstāvji — A. Ortis Lopes [A. Ortiz López], S. Ferandis Gonsales [S. Ferrandis González] and E. Ochoa Santamaria [E. Ochoa Santamaría], advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Torrefacção Camelo L da

Prasītājas prasījumi:

— atceļot Apelāciju otrās padomes 2006. gada 22. februāra lēmumu lietā R 669/2003-2, taisīt spriedumu, ar kuru, grozot šo lēmumu, Pirmās instances tiesa pasludinātu, ka šajā lietā ir nepieciešams piemērot aizliegumu, kas ir noteikts Kopienas preču zīmes Regulas 8. panta 5. punktā, un attiecīgi, ņemot vērā *Japan Tobacco* iesniegtos argumentus, nolēmt atteikt reģistrēt Kopienas preču zīmi Nr. 1469121;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Torrefacção Camelo L da

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Preču zīme, kas satur grafiskus elementus (kamielis, piramīdas, palmas) un vārdu “CAFÉ TORREFACTO CAMPO MAIOR CAMELO CAFÉ ESPECIAL PURO Torrefacção Camelo L da CAMPO MAIOR-PORTUGAL” attiecībā uz 30. klasē ietilpstošajām precēm (reģistrācijas pieteikums Nr. 1469121)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Valsts vārdiskas un grafiskas preču zīmes “CAMEL” attiecībā uz 22. un 34. klasē ietilpstošajām precēm

Iebildumu nodaļas lēmums: Apmierināt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: Atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta nepareiza piemērošana, kā arī kļūdas pārbaudē un šīs pašas Regulas 74. un 79. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — International Music und TTV 2000 pret ITSB — Past Perfect (PAST PERFECT)

(Lieta T-133/06)

(2006/C 154/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: The International Music Company AG, Hamburga (Vācija) un TTV 2000 GmbH Tonträger Vertrieb, Hamburga (Vācija) (pārstāvis — G. Kukuk, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Past Perfect Limited

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 3. februāra lēmumu R 150/2005-1 un dzēst reģistrēto Kopienas preču zīmi “Past Perfect”, preču zīmes reģistrācijas Nr. 1 984 269;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme “PAST PERFECT” attiecībā uz 9. klasē ietilpstošām precēm (Kopienas preču zīmes Nr. 1 984 269)

Kopienas preču zīmes īpašniece: Past Perfect Limited

Lietas dalībnieces, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītājas

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati:

— reģistrētajai preču zīmei nav konkrētas atšķirtspējas Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē;

— ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 2. punkts, jo pietiek ar to, ka šķērslis reģistrācijai pastāv kādā Kopienas daļā;

- turklāt ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, jo reģistrētā preču zīme nav atpazīstama kā preču zīme un apgrozībā tā tiek uztverta kā preču apraksts;
- visbeidzot, ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts, jo reģistrētā preču zīme sastāv no norādēm, kas ir kļuvušas parastas sarunvalodā vai tirdzniecības *bona fide* un iedibinātajā praksē.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. aprīļa rīkojums —
ATI Technologies pret ITSB**

(Lieta T-377/03) (¹)

(2006/C 154/53)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 21, 24.01.2004.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 16. maija rīkojums — Voigt pret Komisiju

(Lieta F-55/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Arodslimība — Nelabvēlīga lēmuma neesamība — Pāragra prasība — Acīmredzama nepieņemamība)

(2006/C 154/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eric Voigt, Orange, (Francija) (pārstāvis — B. Autric, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Currall un K. Herrmann, pārstāvji, kam palīdz F. Longfils, avocat)

Priekšmets:

Pirmkārt, atzīt, ka prasītāja slimība ir radusies profesionālu iemeslu dēļ, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kuru, kā uzskata prasītājs, viņš ir cietis.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) prasītājs sedz pats savus, kā arī atlīdzina pusi no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.09.2005 (lieta, kas sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-258/05 un tika nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu).

Prasība, kas celta 2005. gada 19. decembrī — Kyriazis pret Komisiju

(Lieta F-120/05)

(2006/C 154/55)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Antonios Kiriazis [Antonios Kyriazis], Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvis — M. Spanakis [M. Spanakis], advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2005. gada 12. oktobra lēmumu ADMIN. B.2 — D (05) 23023/EGL-ade, ar kuru iecelējinstītūcija noraidīja prasītāja sūdzību R/549/05 par atbildētājas 2005. gada 25. aprīļa atteikumu piešķirt prasītājam ekspatriācijas pabalstu (16 %);
- uzdot atbildētājai piešķirt prasītājam ekspatriācijas pabalstu ar atpakaļejošu spēku no 2005. gada 1. marta ar kavējuma procentiem 10 % apmērā gadā līdz pilnīgai samaksai;
- atzīt prasītāja tiesības uz ekspatriācijas pabalstu turpmāk (16 % apmērā no neto algas).

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, Komisijas ierēdnis, kas tiek nodarbināts Luksemburgā, apstrīd lēmumu, ar kuru viņam atteikts izmaksāt ekspatriācijas pabalstu. Viņš apstrīd atbildētājas argumentu, ka viņš neatbilst nosacījumiem, kas noteikti Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, jo piecu gadu periodā, kas beidzās sešus mēnešus pirms viņš uzsāka darbu Kopienu iestādēs, viņš bija Luksemburgas patstāvīgais iedzīvotājs un praktizēja savu galveno un parasto profesiju.

Turklāt prasītājs arī apgalvo, ka darbs, ko viņš veica Luksemburgā atbildētājas ēkā, kura laikā viņu nodarbināja privāto tiesību uzņēmēj sabiedrība, būtu jāuzskata par tādu, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais ievilkums.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — Duyster pret Komisiju

(Lieta F-18/06)

(2006/C 154/56)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tinike Duyster, Oetrangle (Luksemburga) (pārstāvis — W. H. A. M. van den Muijsenbergh, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt iecelējinstiucijas 2005. gada 17. novembra lēmumu nosūtīt prasītāju bērna kopšanas atvaļinājumā no 2004. gada 8. novembra līdz nenoteiktam datumam;
- atcelt iecelējinstiucijas 2005. gada 6. aprīļa lēmumu;
- atcelt lēmumu piešķirt bērna kopšanas atvaļinājumu no 2004. gada 1. novembra līdz 2005. gada 30. aprīlim un/vai paziņojumu par atalgojumu par 2004. gada novembri, un/vai Komisijas 2004. gada 30. novembra lēmumu neņemt vērā lūgumu sniegt atskaiti vai atsaukt bērna kopšanas atvaļinājumu;
- atzīt, ka no 2004. gada 1. novembra (vai 2004. gada 8. novembra) līdz 2005. gada 30. aprīlim ieskaitot prasītājai ir visas tiesības pretendēt uz tām materiālajām tiesībām, kuras ir saistītas ar ierēdņa aktīvo dienestu, un ka līdz ar to viņas kategorijai un pakāpei atbilstoša atlīdzība viņai ir izmaksājama ar atpakaļejošu spēku;
- atzīt, ka minētā atlīdzība ir jāpalielina par kavējuma procentu summu;
- atzīt, ka, pirmkārt, prasītāja vēl joprojām var pieprasīt bērna kopšanas atvaļinājumu (pat tad, ja pēc sprieduma pasludināšanas viņas dēlam ir vairāk par divpadsmit gadiem vai viņam ir gandrīz divpadsmit gadi), jo iesniegtā pieteikuma neapstiprināšana ir Komisijas kļūda; vai, otrkārt, ka tā kā Komisija ir atbildīga par to, ka prasītāja nevarēja paņemt bērna kopšanas atvaļinājumu, tai ir jāizmaksā kompensācija, kas atbilst pabalstu sakarā ar bērna kopšanas atvaļinājumu zaudējumiem, apdrošināšanai, dienesta stāžam, tiesībām uz pensiju, novērtējuma ziņojumiem un paaugstinājuma iespējām vai, treškārt, ka par bērna kopšanas atvaļinājuma periodu, kas nav ticis ņemts vērā, tai ir izmaksājama kompensācija, kas atbilst pabalstu sakarā ar bērna kopšanas atvaļinājumu zaudējumiem, apdrošināšanu un tiesībām uz pensiju.
- piespriest atbildētājai atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kas prasītājai ir nodarīts ar 2005. gada 17. novembra lēmumu, kas novērtēti attiecīgi EUR 4 000 un EUR 5 000 apmērā;
- piespriest atbildētājai samaksāt EUR 2 500 kā kompensāciju par nenoteiktību, kādā prasītāja atradās attiecībā uz savu kā ierēdņa statusu un no šīs nenoteiktības izrietošo morālo kaitējumu;
- kompensēt prasītājai septiņu bērna kopšanas atvaļinājuma dienu vērtības apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lietas F-51/05 ⁽¹⁾ ietvaros prasītāja jau bija apstrīdējusi to, ka Komisija tai bija piešķirusi vecāku brīvdienas laikposmā no 2004. gada 1. novembra līdz 2005. gada 30. aprīlim. Šajā lietā tā apstrīd iecelējinstiucijas 2005. gada 17. novembra lēmumu, kas pa to laiku tika pieņemts, kurā par bērna kopšanas atvaļinājuma sākuma datumu tika noteikts 2004. gada 8. novembris;

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, ka ar 2005. gada 17. novembra lēmumu tiek pārkāpts Līgums, Civildienesta noteikumi, kā arī noteikts skaits tiesību principi. Tostarp saskaņā ar prasītājas teikto, šajā lēmumā: i) ir kļūdas, tādas kā, piemēram, nepareizi minēta Pirmās instances tiesas lieta; ii) tas nav precīzs vairāku iemeslu dēļ, tostarp sakarā ar to, ka tajā nav minēts, uz kādu prasītājas sūdzību ir balstīts lēmums, nav norādīts bērna kopšanas atvaļinājuma beigu datums un nav ietverts lēmuma seku apraksts; iii) tas ir formulēts citā, nevis prasītājas izmantotajā valodā, pārkāpjot EKL 21. pantu; iv) tajā nav norādīts nekāds juridiskais pamatojums; v) tas ir pretrunīgs; vii) tas nav pietiekami pamatots; viii) tam ir atpakaļejošs spēks, kaut gan vairāk nepastāv pieteikums par bērnu kopšanas atvaļinājumu; ix) tajā nav ņemts vērā tas, ka iecelējinstiucijas lēmumi par visu periodu bija nelikumīgi; x) tajā nav ņemts vērā pieprasījums atsaukt bērna kopšanas atvaļinājumu.

Vēl jo vairāk no apstrīdētā lēmuma redakcijas rodas iespaids, ka prasītāja, vismaz daļēji, ir atbildīga par šādu neskaidru situāciju, lai arī tā bija rīkojusies ļoti piesardzīgi un bija iesniegusi lielu skaitu dokumentu.

⁽¹⁾ OV C 217 3.9.2005. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar reģistrācijas numuru T-249/05 un ar 15.12.2005. rīkojumu nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai)

Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — Michail pret Komisiju**(Lieta F-34/06)**

(2006/C 154/57)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Christos Michail, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — C. Meīdanis, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja karjeras attīstības ziņojumu (KAZ) par 2004. gadu, kāds tas ir izveidots atbilstoši Sysper2 sistēmai, kurā tas ir minēts;
- atcelt iecelējinstiucijas 2005. gada 4. novembra Lēmumu, ar ko tika noraidītas prasītāja sūdzības;
- piespriest atbildētājai samaksāt kompensāciju par prasītājam nodarīto morālo kaitējumu, kas ir novērtēts EUR 120 000 apmērā;
- atbilstoši lemt par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kurš ir A 12 pakāpes ierēdnis apstrīd KAZ, ko atbildētāja par viņu sagatavoja par 2004. gadu, likumību. Savas prasības pamatojumam viņš norāda vispirms, ka šajā KAZ ir analizēts un ietverts pamatojums tikai par laikposmu no 2004. gada 1. maija līdz 2004. gada 31. decembrim ieskaitot, kamēr pirmie šī gada četri mēneši nav tikuši ņemti vērā, pat neminot atzīmi, kas ir minēta starpposma novērtējumā tieši par šo periodu. Šī neesamība ir Civildienesta noteikumu 43. panta vispārējo īstenošanas noteikumu 4. panta 3. punkta pārkāpums. Prasītājs piebilst, ka jebkurā gadījumā, starpposma ziņojumu gatavoja iestāde, kura nebija kompetenta to darīt.

Turpinot, prasītājs apgalvo, ka 2004. gada otrajā pusē viņa priekšnieki viņam uzticēja veikt tikai tādus uzdevumus, kas bija gadījuma rakstura vai nebūtiski, kurus nevarēja izmantot, gatavojot KAZ par viņa pakāpes ierēdni.

Visbeidzot prasītājs atsaucas uz Civildienesta noteikumu 12a. panta par morālas vajāšanas aizlieguma pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 26. aprīlī — C pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta F-44/06)

(2006/C 154/58)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: C, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi un J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iecelējiestādes 2005. gada 13. jūnija lēmumu, ar ko noraidīts veikt visus iespējamus pasākumus Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2004. gada 23. novembra sprieduma lietā T-376/02 O/Komisija izpildei ⁽¹⁾;
- atcelt DG ADMIN/C “sociālā politika, personāls Luksemburgā, veselība, higiēna” direktora 2006. gada 23. februāra lēmumu par prasītāja aiziešanu pensijā un invaliditātes pensijas piešķiršanu, kas noteikta saskaņā ar Civildienesta noteikumu 78. panta 2. daļu ar atpakaļejošu spēku no 2002. gada 1. februāra;
- piespriest atbildētājai samaksāt prasītājai summu kā *ex aequo et bono* EUR 15 000 apmērā saprātīga termiņa neievērošanas dēļ;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc sprieduma lietā O/Komisija pasludināšanas prasītājs iesniedza pieprasījumu ar mērķi Iecelējiestādei pieņemt pasākumus minētā sprieduma izpildei. Tā kā šis pieprasījums tika noraidīts; prasītājs iesniedza sūdzību, kas daļēji tika noraidīta ar 2006. gada 11. janvāra lēmumu. Pēc tam Iecelējiestāde pieņēma jaunu lēmumu, datētu ar 2006. gada 23. februāri, par prasītāja aiziešanu pensijā un invaliditātes pensijas piešķiršanu, kas noteikta saskaņā ar Civildienesta noteikumu 78. panta 2. daļu ar atpakaļejošu spēku no 2002. gada 1. februāra.

Savas prasības atbalstam prasītājs vispirms uzsver, ka šis pēdējais lēmums nav atzīstams par iepriekš minētā sprieduma pilnīgu izpildi, jo tā rezultātā prasītājam nav atjaunots juridiskais statuss, kādā tā ir bijusi pirms lēmuma pieņemšanas, ko Pirmās instances tiesa atcēla.

Tāpat ar 2006. gada 23. februāra lēmumu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 53. pants, kurā noteikts, ka ierēdnis, attiecībā uz kuru Invaliditātes komiteja atklāj, ka viņam piemērojami Civildienesta noteikumu 78. panta noteikumi, automātiski dodas pensijā tā mēneša pēdējā dienā, kurā Iecelējiestāde atzīst viņa pastāvīgo nespēju veikt savus pienākumus.

Visbeidzot, prasītājs norāda uz principa par saprātīga termiņa ievērošanu pārkāpumu attiecībā uz to, ka 23. janvāra lēmums tika pieņemts piecpadsmit mēnešus pēc iepriekš minētā sprieduma pasludināšanas.

⁽¹⁾ RecFP I-A-349. un II-1595. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 8. maijā — Aimi u.c. pret Komisiju

(Lieta F-47/06)

(2006/C 154/59)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Nicola Aimi, Evere (Beļģija) un citi (pārstāvji — A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt individuālos lēmumus, ar kuriem ir noraidīti prasītāju lūgumi iecelēj institūcijai pieņemt pagaidu pasākumus, lai, 2005. un turpmākajos gados veicot paaugstināšanu amatā, nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un viņu iegūto tiesību ievērošanu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasību pamatošanai prasītāji norāda, ka, noraidot viņu lūgumus pieņemt pagaidu pasākumus, lai ņemtu vērā viņu īpašo situāciju, kas radusies, ieviešot papildu pakāpes, atbildētāja nav ņēmusi vērā viņu mērķi veidot karjeru tādos pašos apstākļos kā tās pašas kategorijas viņu kolēģi, ka arī viņu iegūtās tiesības, jo to karjeras perspektīvu bija ietekmējušas būtiskas izmaiņas.

Turklāt prasītāji norāda uz atbilstoša pamatojuma trūkumu, jo atbildētāja nav atbildējusi uz viņu lūgumos un sūdzībās minētajiem pamatiem un argumentiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. maijā — Avanzata u.c. pret Komisiju

(Lieta F-48/06)

(2006/C 154/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Eriks Avanzata [*Eric Avanzata*] un citi, Begena (Francija) (pārstāvji — S. Orlandi [*S. Orlandi*], A. Kūlens [*A. Coolen*], Ž.-N. Luī [*J.-N. Louis*] un E. Maršals [*E. Marchal*], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt prasītāju līgumdarbinieku līgumus tiktāl, ciktāl ar tiem noteikta viņu karjeras grupa, pakāpe, līmenis un atalgojums;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji, kurus Komisija pieņēma darbā kā darbiniekus vai strādniekus, noslēdzot ar tiem līgumus atbilstoši Luksemburgas tiesībām, apstrīd viņu klasifikāciju un atalgojumu, ko noteica Komisija, iecelot viņus līgumdarbinieku statusā, kurus nodarbina *Office infrastructures et logistique à Luxembourg* (turpmāk tekstā — "OIL").

Pamatojot savu prasību, prasītāji norāda, ka ir pārkāpts Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 80. pants, Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības pielikuma 2. pants, ka minēto pantu Vispārējie izpildes noteikumi ir pretrastiesiski, kā arī ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips un nediskriminācijas princips, pārskatāmības princips un labas pārvaldības princips.

Prasītāji apgalvo, ka atbildētāja pieņēma Vispārējos izpildes noteikumus, iepriekš nekonsultējoties ar Civildienesta noteikumu komiteju. Turklāt Vispārējie izpildes noteikumi nesatur precīzu funkciju un pienākumu aprakstu, kas atbilstu katram uzdevumu tipam, tādējādi liedzot noskaidrot, vai prasītāji tika iecelti to karjeras grupā, kas atbilst viņu veicamajiem uzdevumiem, un vai viņu pakāpe ir noteikta saskaņā ar Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 80. pantu. Papildus tam atbildētāja nav sniegusi pierādījumus par to, ka tā patiešām pārbaudīja iespēju, kā to paredz Vispārējie izpildes noteikumi, piešķirt prasītājiem pakāpi, lai ņemtu vērā tirgus realitāti.

Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka viņi atrodas tādā pašā situācijā kā personāls, kas strādā silitēs un bērnodarzos Briselē, un kas ir pieņemts darbā kā līgumdarbinieki, kurus nodarbina *Office Infrastructures et logistique à Bruxelles* ar atalgojumu garantēšanu. Atbildētāja nav pamatojusi, kādēļ tā nav piešķirusi šādu garantiju prasītājiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. maijā — Nijs pret Revīzijas palātu

(Lieta F-49/06)

(2006/C 154/61)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bart Nijs, Bereldange (Luksemburga) (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Revīzijas palāta

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā 2005. gadā, kā arī visus ar to saistītos un/vai turpmākos lēmumus;
- uzdot atlīdzināt zaudējumus un morālo kaitējumu, kas nodarīts prasītājam;
- piespriest Eiropas Revīzijas palātai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs atsauca uz:

- 1) sekām, ko uz 2004. gada novērtējumu radīja tā 2003. gada novērtējuma ziņojuma sagrozīšana;
- 2) personāla tiesiskās drošības, vienlīdzīgas attieksmes pret ierēdņiem un labas pārvaldības principa pārkāpumu, prasītājam piemērojot jauno atbildētājas izstrādāto novērtēšanas sistēmu;
- 3) to, ka viens no tā kolēģiem prettiesiski tika lūgts uz laiku pildīt amatā augstāka darbinieka uzdevumus;
- 4) to, ka viens no tā priekšniekiem savus pienākumus pildīja prettiesiski;
- 5) šī priekšnieka nepietiekamu godīgumu;
- 6) vairākkārtēju pilnvaru pārsniegšanu un Līguma pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 3. maijā — Lebedef-Caponi pret Komisiju

(Lieta F-50/06)

(2006/C 154/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maddalena Lebedef-Caponi, Senningerberg (Luksemburga) (pārstāvji — G. Bounéou un F. Frabetti, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt prasītājas Karjeras attīstības ziņojumu (KAZ) par laika posmu no 01.07.2001. līdz 31.12.2002.;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus:

- pirmais — Civildienesta noteikumu 26. panta pārkāpums;
- otrais — Civildienesta noteikumu 43. panta Vispārējo piemērošanas noteikumu pārkāpums;
- trešais — patvaļīgas rīcības aizlieguma principa un pilnvaru ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principa pārkāpums, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums;

- ceturtais — tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums un normas “*patere legem quam ipse fecisti*” pārkāpums;
- piektais — pienākuma ņemt vērā ierēdņu labklājību pārkāpums.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. maijā — Gualtieri pret Komisiju

(Lieta F-53/06)

(2006/C 154/63)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Claudia Gualtieri, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — P. Gualtieri un M. Gualtieri, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2006. gada 30. janvāra lēmumu, ar ko personāla un administrācijas ģenerāldirektors ir noraidījis 2005. gada 17. oktobrī reģistrēto sūdzību R/783/05, kuras mērķis ir panākt, lai tiktu atcelts 2005. gada 5. septembrī paziņotais lēmums, ar kuru Administrācijas ģenerāldirektorāts (ĢD ADMIN) noraidīja prasītājas lūgumu atzīt tai tiesības uz dienas naudu pilnā apmērā;
- atcelt 2005. gada 5. septembrī paziņoto lēmumu;
- atcelt visus atbildētājas paziņojumus, kas saņemti katru mēnesi un kas attiecas uz konkrētā pabalsta noteikšanu;
- piespriest atbildētājai par laika posmu no 2004. gada 1. janvāra līdz 2005. gada 31. decembrim izmaksāt prasītājai dienas naudu un mēneša pabalstu, kas ir paredzēts Komisijas lēmumā par valsts ekspertiem, kuri ir norīkoti darbam Komisijā (END);
- pakārtoti, piespriest atbildētājai samaksāt prasītājai iepriekš minētos pabalstus par laika posmu no 2005. gada 2. februāra, proti, dienas, kad prasītāja faktiski izšķīrās no sava vīra un tika izbeigta viņu kopdzīve, vai, pakārtoti tam, par laika posmu no 2005. gada 4. jūlija, proti, dienas, kurā Briseles Tiesā tika iesniegts pieteikums par laulības šķiršanu, līdz 2005. gada 31. decembrim;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kas ir valsts eksperte, kura ir norīkota darbam Komisijā, apstrīd noteikumus par END paredzētās dienas naudas samazinājuma par 25 % no tās pilnā apmēra likumību, kā arī šajos noteikumos paredzētā mēneša pabalsta neizmaksāšanu.

Prasītāja vispirms uzsver, ka sagatavošanas dokumentos pirms stāšanās amatā ir skaidri minēts attiecīgais pabalsts pilnā apmērā, kam piemīt atbildības raksturs, kaut gan viņa bija paziņojusi, ka ir precējusi ar Eiropas Savienības pilsoni, kura dzīvesvieta ir Briselē. Viņa piebilst, ka darba attiecības uz šāda pamata tika nodibinātas 2004. gada 7. janvārī un finanšu nosacījumi vienpusēji vairs nevarēja tikt mainīti.

Prasītāja atsaucas arī uz EKL 241. pantu, lai apstrīdētu lēmuma par END 20. panta 3. punkta spēkā esamību. Šī norma, pirmkārt, diskriminē juridiski reģistrētas ģimenes locekļus salīdzinājumā ar personām, kas ir izvēlējušies tikai faktiski savienību. Otrkārt, tā radīja atšķirīgu attieksmi, liedzot prasītājai saņemt tādu pašu papildu atalgojumu, kādu saņem citi END, neatkarīgi no tā vai viņi ir precējušies vai nav. Minētā norma ir pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. pantu, EKL 2., 3., 13. un 141. pantu, kā arī Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (¹).

(¹) OV L 180, 19.07.2000., 22. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 10. maijā — *Davis u.c. pret Padomi*

(Lieta F-54/06)

(2006/C 154/64)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *John Davis, Bolton* (Apvienotā Karaliste), *Svend Mikkelsen, Sabro* (Dānija), *Dorrit Pedersen*, Kopenhāgena (Dānija) un *Margareta Strandberg, Axminster* (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Padomes lēmumus, ar kuriem noteiktas prasītāju tiesības uz pensiju tiktāl, ciktāl daļai no to tiesībām uz pensiju, kas iegūtas pēc 2004. gada 30. aprīļa, nav piemērots korekcijas koeficients, un ciktāl korekcijas koeficients, kas piemērots daļai no to tiesībām uz pensiju, kas iegūtas pirms 2004. gada 30. aprīļa, atšķiras no tā, kas tiek piemērots ierēdņiem, kuri ir nodarbināti Apvienotajā Karalistē vai Dānijā;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti:

Prasītāji, kas visi ir bijušie Eiropas Kopienu ierēdņi ar dzīvesvietu Apvienotajā Karalistē vai Dānijā, pēc jauno Civildienesta noteikumu spēkā stāšanās tika pensionēti.

Savu prasību pamatojumam prasītāji norāda, ka Civildienesta noteikumu 82. pants, Civildienesta noteikumu XI pielikuma 1. panta 3. punkts un 3. panta 5. punkts, kā arī Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 20. pants, redakcijā, kas stājās spēkā 2004. gada 1. maijā, ir prettiesiski.

Prasītāji atsaucas arī uz vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa pārkāpumu, jo saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem, ierēdņi, kas devušies pensijā pēc 2004. gada 1. maija, nesaņem tādas pašas pirktspējas garantiju, neatkarīgi no to dzīvesvietas. Tāpat, pastāvot vienādam atalgojumam, tiem netiek nodrošināta tāda pati pirktspēja kā to aktīvajā dienestā esošajiem kolēģiem, jo to pensijai tiek piemērots korekcijas koeficients, kas aprēķināts, ņemot vērā attiecīgo valsti, lai gan to dienestā esošo kolēģu atalgojumam tiek piemērots korekcijas koeficients, kas tiek aprēķināts, ņemot vērā attiecīgo valsts galvaspilsētu.

Prasītāji turklāt atsaucas uz to jau iegūto tiesību pārkāpumu un tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, jo tie varēja rēķināties ar to, ka prasītāju tiesības uz pensiju tiks aprēķinātas saskaņā ar noteikumiem, kas bija spēkā laikā, kad tie uzsāka darba pienākumu pildīšanu un gandrīz visā to karjeras garumā.

Visbeidzot, prasītāji izvirza darba ņēmēju pārvietošanās brīvības un dzīvesvietas izvēles brīvības pārkāpumu tiktāl, ciktāl to kopējai pensijas summai piemērojamā korekcijas koeficienta atcelšana vairāk negarantē tiem brīvību izvēlēties savu interešu pamatcentru, jo attiecīgā gadījumā samazinātos to pirktspēja, salīdzinot ar kolēģiem, kas dzīvo vietās, kur dzīves dārdzība ir zemāka.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. maijā — *de Albuquerque pret Komisiju*

(Lieta F-55/06)

(2006/C 154/65)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Augusto de Albuquerque*, Briele (Beļģija) (pārstāvis — *C. Mourato*, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt INFSO Ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora 2005. gada 23. septembra lēmumu dienesta interesēs pārcelt prasītāju INFSO.G.2“Mikrosistēmas un nanosistēmas” nodaļas vadītāja amatā;
- atcelt iecelēj institūcijas (AIPN) 2006. gada 2. februāra tiešo lēmumu noraidīt prasītāja iesniegto sūdzību R/764/05;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, Komisijas ierēdnis, kas dienesta interesēs ticis pārcelts INFSO.G.2“Mikrosistēmas un nanosistēmas” nodaļas vadītāja amatā, uzskata, ka šī pārcelšana ir pretrunā dienesta interesēm. Viņš norāda uz Civildienesta noteikumu 7. panta pārkāpumu, acīmredzamu kļūdu dienesta interešu jēdziena vērtējumā, pilnvaru nepareizu izmantošanu un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. maijā — Chassagne pret Komisiju

(Lieta F-56/06)

(2006/C 154/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Olivier Chassagne, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues, Y. Minatchy un A. Jaume, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja karjeras attīstības ziņojumu par 2004. gadu;
- atcelt ģenerāldirektorāta lēmumu piešķirt prioritātes punktus paaugstināšanas ietvaros par 2005. gadu;

- atcelt iecelēj institūcijas 2006. gada 30. janvāra un 2006. gada 14. marta lēmumus, ar ko tiek noraidītas sūdzības, kuras prasītājs ir cēlis pret minētajiem aktiem;
- piešķirt prasītājam simbolisku summu viena EUR apmērā, atlīdzinot profesionālo kaitējumu un simbolisku summu viena EUR apmērā, atlīdzinot morālo kaitējumu; kaitējums izriet no pieņemtajiem apstrīdētajiem aktiem;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs vispirms atsaucas uz Civildienesta noteikumu 43. un 45. panta vispārējo izpildes noteikumu prettiesiskumu.

Turpinot, viņš norāda vairākus būtiskus formas prasību pārkāpumus, tādus kā tiesības uz aizstāvēšanos, pienākums norādīt pamatojumu un pienākums ievērot procesuālos noteikumus.

Turklāt prasītājs apgalvo, ka administrācija ir pieļāvusi vairākas acīmredzamas kļūdas novērtējumā tostarp salīdzinošajā kandidātu nopelnu izvērtējumā un prioritāro punktu sadalījumā.

Visbeidzot, saskaņā ar prasītāja teikto atbildētāja ir pārkāpusi labas pārvaldības principu.

Civildienesta tiesas 2006. gada 18. maija rīkojums — Eerola pret Komisiju(Lieta F-110/05) ⁽¹⁾

(2006/C 154/67)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 48, 25.02.2006.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 154/68)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 143, 17.6.2006.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 131, 3.6.2006.

OV C 121, 20.5.2006.

OV C 108, 6.5.2006.

OV C 96, 22.4.2006.

OV C 86, 8.4.2006.

OV C 74, 25.3.2006.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
